

**Johan. Friderici Leopold Relatio epistolica de itinere suo Suecico anno
MDCCVII factô.**

Contributors

Leopold, Johann Friedrich, 1676-1711.
Woodward, John, 1665-1728.

Publication/Creation

Londini : Apud Timoth. Childe, 1720.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/wygbpb64>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

Johan. Friderici Leopold, M. D.

Relatio Epistolica

D E

ITINERE suo SUECICO,

A D

V. Cl. D. Joh. Woodward.

Dr. Hieronim Lebony M.D.

Geostio Epistles

D E

IN HIRE YIO S U H C I C O

V D

C. D. Jop. M. oymawry

Johan. Friderici Leopold, M. D.

3

Relatio Epistolica

D E

ITINERE suo SUECICO

Anno M^DCCVII factō,

A D

Excellentissimum atque Celeberrimum Virum,
Dn JOHANNEM WOODWARD, M. D.
& Physices in Collegio Greshamensi Prof.
nec non Collegii Medicorum, & Societa-
tis Regiae Sodalem.

L O N D I N I,

Apud TIMOTH. CHILDE, ad Album
Cervum juxta Ecclesiam D. Pauli. MDCCXX.

John Rylands Library M.D.

Regatio Ebifoficas

D E

INERE tuo SUECICO

Anno MDCCLII Regio

A D

Collationis etiam celeberrimum Volumen
John Nankivell Woodward M.D.
Physicis in Collegeo Glastonbury Profe-
ssori Collegii Medicorum Socie-
tatis Regiae Societatem

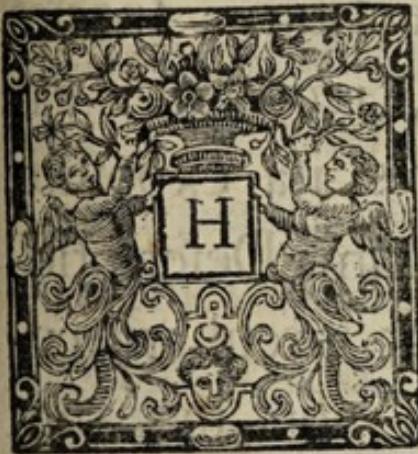

ANNUAL

Timothy Childe of Alperton
Juxta Eccles D. Pauli MDCLX.

BIBLIOPOLA LECTORI S.

IC tandem publicè editam habes,
Amice Lector !
diu exoptatam,
multisque nominibus utilem Re-
lationem Itineris, à summæ Eru-
ditionis, Fideique paris Viro, J.
F. Leopoldo, Lubecensi, per Sue-
ciam eo præsertim consilio su-
cepti, ut Fodinas & Mineralia
observaret, quorum Copiâ Tellus
illa

illa ubique adeo mirifice abundat. Neque sane dubitare possum quin hoc Opus, ut Doctis aliis omnibus, ita præsertim harum rerum studiosis gratum sit. Author enim singula illius Telluris Mineralia, Diligentiâ quantâ potuit maximâ, exploravit : &, quæ observarat distinctè accuratèq; descripsit. Varias nimirum Mineralium illorum, diversis locis nascentium, species inter se differentes, recensuit : earumque Characteres ita exposuit, ut vel ex hac illarum Descriptione, de Bonitate & peculiari cūjusq; usu Judicium non incertum statim fieri possit. Denique Mineralia eruendi, fundendi, expurgandi, & in usum præparandi, rationes exhibuit.

Author hoc Opus suum V. Cl.
D. Johanni Woodward dedicavit,
cujus

cujus hoc genus studiis adjuvan-
dis se Iter illud Sueicum susce-
pisse testatur, cujusque *Naturalis
Historia Telluris* animum ejus ad
hæc potissimum Studia pertraxe-
rat. Neque quidem hunc unum
solum Libri illius Lectio ad hæc
Studia exitasset. Ex eo etenim
Tempore quo Liber ille apud Ex-
teros comparuerit, Res Mineralis,
(quæ antea, tanquam Fosorum
tantum Fabrorumque Industriâ dig-
na, à præstantioris ingenii Viris,
si non plane negligi, minus soler-
ter tractari solebat,) multorum,
Ingenio & Doctrinâ summâ prædi-
torum, Diligentiam ita fœliciter
exercuit, ut jam in certam Artis
formam redacta videatur. Nec
profecto mirum videri debet, si
hujus unius Rei Naturalis studium,
per se non minùs quam cujusvis
alterius

alterius jucundum, sed præ cæteris
utile & lucrosum, ea tandem quam
meretur, Diligentia excolatur.

In hoc quidem Opere Author a-
lia quædam, à se observari & cum
Orbe literario communicari dig-
nissima, complexus est. Hujus ge-
neris sunt quæ in Nobilem, eru-
ditorumque Suecorum Muséis vi-
derat: tum quoque Meteoron illud
mirandum Boreale, ab Incolis,
Nordblåse dictum: uti & Cata-
raetæ Trollhetanæ, & montis Kin-
na-Kullæ descriptio: non pauca
denique ex aliorum Authorum O-
peribus, nusquam jam apud nos
reperiundis, Excerpta. Quæ om-
nia mihi Monitoris solum non
Præconis vices sustinenti, sic sum-
matim inéminisse satis est. Tu
B. Lector fruere, & Vale.

Johan.

Johan. Frederici Leopold, M.D.

Relatio Epistolica

D E

ITINERE suo SUECICO,

A D

V. Cl. D. Joh. Woodward.

Vir Excellentissime,

EXTUS jam agitur annus, ex quo propositum mihi Tuum de conscribendis tribus Opusculis Mineralogicis, quorum unum de Fossilibus in certas classes, juxta convenientissimam Naturæ normam, distributis, singulisq; Historico-
B physicè

physicè enarratis ; alterum de Telluris
structura, de Mineris metallicis, earun-
demq; indiciis ac locis natalibus, quin
& institutionibus ac regulis, quarum
ductu certius fortè in lucem protrahi
queant ; tertium verò de Arte Metalli-
ca, variisq; mineras parandi ac funden-
di modis, necnon de Metallorum se-
paratione & depuratione ageret, per li-
teras amicissimas, mihiq; perquam ac-
ceptas primò significare, atq; insuper
meam qualemcunq; efflagitare operam,
placuit. Annui etiam, ut nosti, & mu-
tua officiorum ratio postulat, statim pe-
titis Tuis, & quod ad promovendum
laudabile illud institutum à me poterat
exspectari, abhinc præstigi libenter ; dum
vel ea, quæ ex Auctorum lectione in
privatos usus conscripseram fideliter com-
municavi, vel Mineralia Germanica, abs
Te, pro necessaria illorum cum Angli-
cis vestrīs comparatione, præprimis quæ-
sita, iteratis transmisi vicibus. Mul-
tum tamen abfuit, ut hisce potuissim
insatiabili meo Tibi inserviendi deside-
rio satis facere, ut potius tam propriam
in faciendis experimentis negligentiam,
quam

quām vicinorum in largiendis patriæ
 fossilibus tarditatem crebriùs accusave-
 rim. Utriq; igitur ut mederer, consti-
 tuebam quidem annō MDCCVI, quō
 Haffniæ commorabar, ex Dania in Sue-
 ciam transire, & quæ in itinere isto
 mihi circa Historiam Naturalem, ac spe-
 ciatim circa materias Tibi tractandas,
 obvenirent, calamô excipere, tuisque
 consecrare usibus. Sed cum conatus
 meos in principio quasi sufflaminaret
 cœli inclemensia, campos gramine jām
 videntes hyemali denūo obtegens nive,
 mihiq; terræ viscera perscrutanti con-
 strictâ glacie aditum præcludens, præ-
 tereaq; domestica negotia redditum ac-
 celerare meum juberent; evenit, ut qua-
 si per transennam cuncta tantùm per-
 spexerim, quæ exquisitus non solum o-
 culis sed & animô contemplari decre-
 veram. Hinc diu hæsitavi, num quæ
 memoriæ causa in chartas conjeceram,
 Tibi, Viro Limatissimi judicii, protinus
 mitterem, aut tineis blattisve traderem
 corrodenda? Hoc enim suadebat labor
 imperfectus, rerumq; conquisitarum nu-
 merus per exiguum: illud verò impera-

bat promissum Tibi oīm literis datum.
 Quod cūm religiosè mihi servandum
 esset, tandem decrevi, dispersas schedas
 in ordinem redigere, easq; Scriptorum
 testimoniis ulteriùs illustrare ; spe cer-
 tâ fretus, Te rudes atq; impolitas hasce
 pagellas minimè despicatui habiturum,
 sed potiùs, ob contentorum novitatem,
 hilari & serenâ suscepturnum fronte.

SUECICAS itaq; Terras peragratus
 (ne Te VIR Ampliss. itineris primor-
 dia lateant,) anno MDCCVII. die deci-
 mo sexto mensis Februarii, cum Dn.
Hermannus Muntero, Mercatore Lube-
 censium erudito, *Haffniâ* discedebam
Helsingoram, Seelandiæ oppidum, nautis
 notissimum, ibiq; conductô lembô fre-
 tum Oresundense trajiciebam, ad dextram
 linquens *Huenam* insulam, ab *Uraniæ-*
burgô, sede Astronomica *Tychonis Brahe*,
 satis famosam, & expansis velis intrans
 portum *Landeschronæ*, urbis Scanicæ, bel-
 lô devastatæ. Cujus portas vix reli-
 queram *Malmogiam* perrecturus, cum sta-
 tîm conspectum meum haud uno in loco
 subirent *Lapides Molares*, è *Saxo arenario*
 dupli-

duplicis generis confecti. *Alii* enim ex flavo subalbescebant, & digitis attriti in arenulas candicantes facile comminuebantur. *Alii* verò duriores, & magis cinerei coloris, ex majoribus ac Silicis instar micantibus arenis concreti, cultorum aciem eludebant. His locum *Blenning*, illis *Tiorning Grudt*, utrumq; *Landeschronæ* vicinum, originem dedisse, ruricola quidam affirmabat de loco horum natali interrogatus.

Malmogiæ (quæ etiam à cubiti figura, quam situ exprimit, *Ellebogium* à non-nullis appellatur, maritima urbs, & fortissimis nunc munimentis undiq; cincta,) me perbenigne excipiebat *Cl. D. D. Joh. Jacobus Doebelius*, per Ducatum Scaniæ Medicus Provincialis, &, cùm me tum Fossilibus nativis, tum quoque Rebus marinis passim ex Tellure effossis, delectari nosceret, tres mihi benigne offerebat ex Concharum genere.

Primum harum *Fabius Columna* tr. de Purpura cap. xii. p. 22. *Conchæ rarioris anomiae*, vertice rostratō, Celeberrimus *Martinus Listerus* Cochlit. Engl. tit. 46. *Conchitæ anomii*, rostrō prominulō, & ve-

luti pertusō donati, titulō complectitur, & tām colore subcinereō, quām substantiā testacea, & superficie politā, Anglicis convenit, figurā verò & magnitudine ab illis aliquantum discrepat. Hæ enim nucem Juglandem, illæ vix avellanam mole superant. Istæ præterea oblongæ & fermè ovales existunt; hæ ambitu gaudent laxiore, sive à cardine ad peripheriam magis sese expandunt, atque adeo *Terebratulæ lævi, mediocri, subcinereæ, subrotundæ, ventricosæ, à Cl. D. Carolo Nicolao Langio in Hist. Lapid. Fig. Helvet. pag. 153. Tab. 48. fig. 1.* delineatæ melius respondent. Pleræque ventricosæ sunt, paucæ compressæ, seu ventre complanato instructæ: interdum ex toto solidæ, aut lapide calcario repletæ; quandoq; concavæ & fluoribus candidis crystallinis intus obductæ. Qui *fluores* non rarò ad commissuras vel cardines valvularum ejusmodi *congeriem* *crystallorum bifurcatam*

fig. 2. exhibit, qualem *Robertus Plot*, in the Nat. Hist. of Oxford-shire, pag. 103. in Anglicis observavit, & Tab. IV. fig. 9. depingi curavit.

Fig. 1.

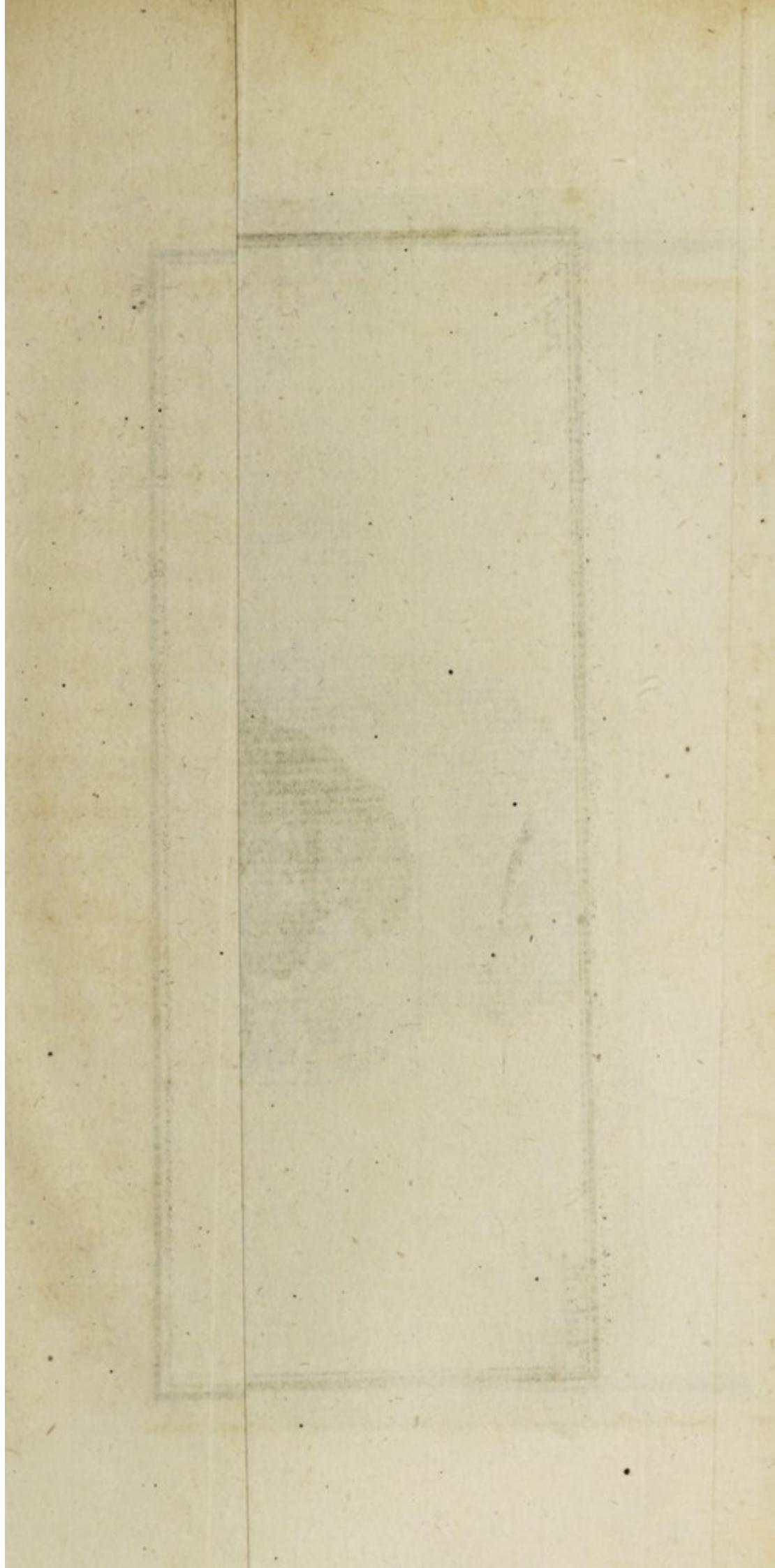
Fig. 2

Fig. 3

Tab. II.

Tab. II.

Alterum genus, ejusdem cum priori Tab. II.
coloris ac substantiae, annumerandum est
Gryphitis Langianis, sive *Conchitis a-*
nomiis, rugosis, rostrò subtereti, & insig-
niter aduncò donatis, Listeri, l. c. tit. 45.
in eō tantum ab Anglicanis abludens,
quod à rostro breviore, minusq; adun-
cò, statim ad latera magis se diffundat,
ad triquetram fermè figuram appropin-
quandò; nec pars ejus gibba rugosa
reddatur à lamiñarum sibi invicem in-
cubentium, fulcosq; transversos testæ
imprimentium, frequentiâ, sed superfí-
ciei asperitas oriatur à tortuosis fibrarum
ductibus, & circellis qui Testam con-
stituunt illisq; similes, sunt, quos in ar-
borum nonnullarum (e. g. *Quercùs, Be-*
tulæ, Alni, Juglandis &c.) radicibus va-
riegatis, & sciniariis nostris *Maseren* no-
mine indigitatis, quotidiè admiramus.

Tertium deniq; pertinere videtur ad Tab. I.
Conchitas valvis æqualibus instructos, Cl. fig. 3.
Langio, l. c. p. 138. *Æquilateros dictos*,
A cardinis enim mucronati rostrô, pau-
lulùm incurvatô, mox in gibbum eleva-
tur, versùs marginem verò sensim de-
primitur. Ambitus exactè rotundus non

est, sed à cardine ad latera, alarum instar, utrinq; protensus: & superficies ejus externa rugis transversis rarioribus existit distincta. Color ipsi ex flavo albicans, Substantia eadem quæ binis præcedentibus.

Effossæ sunt hæ Conchæ, cum aliis, ex Stratis *Saxi Calcarii*, grisei coloris, & marmoreæ duritiei, in superficie hinc indè crystallinâ & splendente quasi crustâ obductum, quod in littore Maris, ad locum *Liemhaffen*, stadium *Malmo-giâ* distantem, sub aquis eruitur, & *Strandsteen* h. e. Saxum littorale nuncupatur, ad differentiam alterius faxi mollieris, porosi, & friabilis, quod in agro effoditur, atq; ut plurimum conchularum turbinatarum fragmentis est refertum.

Post Conchas istas, laudatus *D. D. Doebelius* exhibebat *Saxum Fætidum*, Suecis *Oelsteen*, Wormia & Norvegis *Swien-steen* i. e. *Saxum Suillum* ideo vocatum, quod ferro attritum talem intolerabilem fætorem, qualem sues spirare solent, exhalet. Color ipsi fuscus vel terreus, &, ob admixtam Micam talcifam,

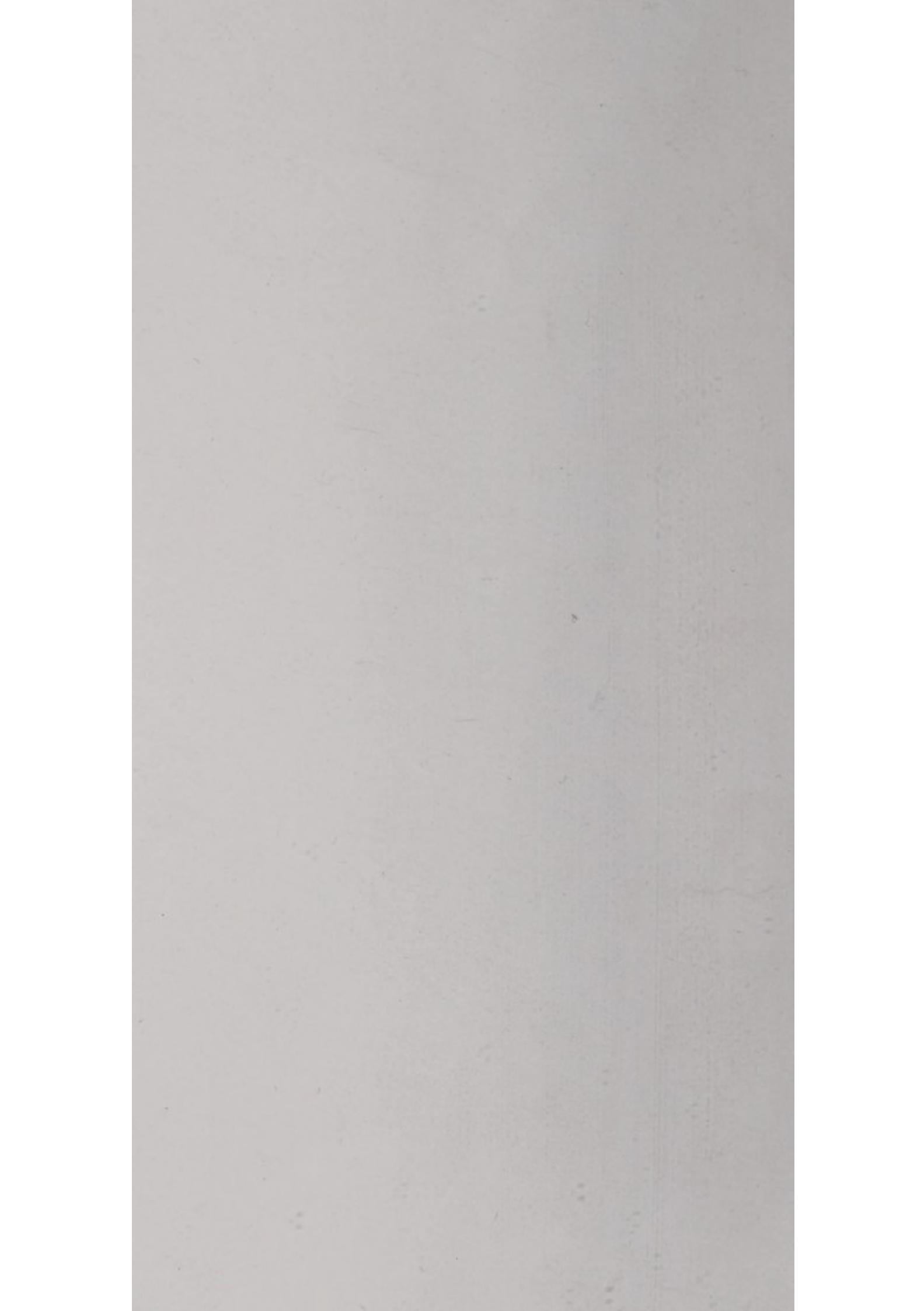
sam, scintillans. Cultrô rasum pulvrem tantùm dimittebat album; malleô autem percussum in tessellas vel columnas, sine ordine striatas, dissiliebat. Fœtorem ejus ex Sorios & Pyritis mixturâ oriri, putat Celeb. *Wormius* in Museo, p. 38. quem tamen à Sulphure fœtido deducere malim; cùm in Suecia infolta non sint Sulphura male olentia, (e. g. in caverna insulæ *Wisingoënsis* in lacu *Wettero*, quæ np. fœtore sulphureô nauseabundô semper repleta dicitur) & ipse met possideam terram sulphuream fætentem, griseoluteam, ex *Acidulis Medewiensibus* depromptam. Nostrum faxum allatum erat ex *Oelandia*, Balthici Maris insulâ, simile verò in provinciis *Westro-Gothiâ*, *Nericiâ*, & *Ostro-Gothiâ* provenire, mihi fuit relatum, & *Wormius* l. c. testatur, in *Norvegiæ* tractu *Hedemarkensi*, ejusque lacu *Miós*, extare insulam *Hovitzholm* dictam, quæ integris cautibus ejus generis scateat, quas cùm equitandô transeunt, ex attritu horum lapidum, soleis equinis factô, tantum oriri fœtorem, ut narres occludere cogantur transeuntes.

Largie-

Largiebatur quoque præter lapides,
Succini, in *promontorio Scanör* reperti,
 massulas, partim opacas, partim pellu-
 cidas, diversæ magnitudinis, variiq; co-
 loris ; siquidem *opacæ Gummi Animæ*,
Benzoinum, vel *Storacem* colore suô
 referunt ; *pellucidæ* autem vel *dilutæ*
 sunt flavedinis, aureoq; fulgore nitent,
 vel saturatè fulvæ, instar vini *Falerni*
 ad rubedinem tendentis, vel *Rubinum*
 igneô splendore mentiuntur.

Donabat insuper *Carbones Fossiles*, pi-
 ceæ nigredinis, & *Granatos* minores, im-
 puros, propè arcem *Helsingoburgum*, &
 in vicinis arvis inventos. Quibus adjicie-
 bat *Mineram Martis pisiformem*, sive glo-
 bulos rotundos, mayores & minores,
 ferrugineos, manusq; tangentis inficien-
 tes, qui, quod ex profundo lacuum *Smo-
 landiæ* expiscantur, ab incolis *Siö-Malm*
 i. e. Metallum lacustre salutantur, bel-
 lèq; cum ipsis congruunt, qui teste Cl.
 D. D. Joh. Jac. Scheuchzero in Relat.
 Germ. Hist. Nat. Helv. Tom. II. p. 31.
 in *Comitatus Badensis* districtu montano,
 à loco *Cappeler-Hoff*. dicto usq; ad pa-
 gum

gum *Endingen* frequenter occurunt, & sub nomine Metalli fabarii (*Bohnen-Ertz*) ibidem sunt noti. Autor *Hodogetæ Suecici*, ante aliquot annos linguâ germanicâ editi, p. m. 36. indicat, ad villam *Skattilöff* esse lacum, *A sel* vel *E sel* appellatum, tria millaria longum, & unum cum dimidio latum, qui 365. insulas contineat, & quotannis aliquot centum tonnas ferreæ ejusmodi mineræ ad officinam fusoriam *Husbyensem* mittat: & *Petrus Thalinus* in *Diss. de Ferro*, pag. 30. meminit lacuum Smoldaniæ *Widöst*, *Hiertsön*, & *Siöghulte-Sön*, ferri piscaturâ celebrium, & insimul hoc addit quod, post quam ex fundo lacuum hauserint omnem ferè materiam, certò in loco inventam, post tres quatuorve annos simile rursùs metallum eodem in loco deprehendatur, Vi Fluctuam aliunde advectum. Extrahitur autem hæc minera tempore hybernō super glaciem, & ad fornaces ferri fusorias transportatur, ut retortis & ollis coquinariis, item globulis ac tormentis bellicis, exinde parandis inserviat. Copiosum enim dat *Ferrum*, rariùs tamen, notante

Tha-

Thalindō, ejusdem bonitatis ac metallum montanum. Proinde etiam solent artifices hoc cum montano miscere, ut illud facilius fundi queat, hoc verò ad eam perfectionem ducatur, quā non tam facile frangi possit, quām si materia ex fundo lacuum elata sola funderetur. Utuntur etiam ad depurandam hanc mineralē *Micā argenteā*, venis nigris distinctā, quam operarii *Grünstein* vocant, & in sylva *Husbyensi* effodiunt.

Malmogia itineris mei cursum dirigebam *Londinum*, antiquissimam Episcoporum & Musarum Scaniæ sedem: *Londinō Tyftadium*, trajectum ē Suecia in Pomeraniam usitatissimum; & hinc ad *Officinus Aluminarias*, in loco declivi, ad radices collis elatioris, non procul ā pago *Anderum*, sitas, quæ & operiorum casulis, ad jugi latera pendentibus, & fumō continuo assurgente, advenis jucundum ac insolitum præbent spectaculum. Paratur autem hic *Alumen Rochæ sive Rupeum* ex *Lapide Scissili*, unctuosō, manusq; nigredine conspurcante, quem Rupicidæ ligonibus mucronatis, aliisq; instrumentis ferreis ē collis

collis latere excindunt, excisumq; pue-
 tis tradunt in frustula minora, pug-
 niq; magnitudinem raro excedentia, mal-
 leo contundendum. Deinde lapidis hu-
 jus semel calcinati fragmenta ad ulnæ
 quadrantis altitudinem farmentis humi
 stratis superimponunt, atq; hoc factō
 lignum subjectum accidunt. Quod
 cum flamma fermè consumptum vide-
 tur, lapidis crudi frustula absq; lignō
 intermedio cendentibus denuò super-
 struunt fragmentis; & hunc laborem tam
 sæpè repetunt, donec lapidum acervum
 igne satis tostum judicant. Postquam
 lapis etiam hâc ratione calcinatus, e-
 jusq; nigredo in rubicundum vel car-
 neum colorem mutata est, illum foveis
 amplis quadratis, *Kahren* dictis, & af-
 seribus undique munitis, injiciunt, ibiq;
 in aqua frigida, per canaliculos ligneos
 illuc derivatâ, tamdiu macerant, usque
 dum lixivium flavum ex eo prodeat. Hoc
 lixivium per canales subterraneos, iti-
 dem ligneos, ingentibus cortinis plum-
 beis immittitur, & in illis magna ignis
 vi ulterius castigatur, donec maximè
 effervescat. Exinde autem, aliorum ca-
 nalium

naliū ope, in receptacula lignea iterum deducitur, ut in iis postmodum in crystallos sive alumēn minutum, Aluminariis *Saffian* nuncupatum, congelascat. Quod cum impurum adhuc existat, à receptaculorū parietibus ferreō instrumentō deraditur, inq; lixivio veteri, *Mutter-Wasser* vocatō, solutum lebetibus inditur, ac denuò coquitur; tandemque finitā coctione, ultimò liquatum, quod *Lutten* nominant, in amplas virique altitudinem superantes cupas perfunditur, in quibus immotum usq; permanet, dum debitam acquirit spissitudinem, vel in massam candidam homogeneam condensatur. Quæ, semotis postmodum dolii assulis, diffracta in ambitu glaciei pellucidam soliditatem, in medio autem pyramides quadrilateras crystallinas, gradibus quasi distinctas, ostendit. *Sedimentum*, cortinarum plumbearum fundo adhærens, *lutei coloris*, fornaci injectum, leni ignis calore perm̄utatur in *Rubricam*, pingendis ædibus aptam.

Quando lapidis hujus aluminaris strata studiosius perquirebam, ipsis cumulatè

late impactos vidi *globulos nigros*, exactè *rotundos*, & à pilæ lusoriæ magnitudine in ingentes atq; immobiles sphæras, per laminarum appositionem, adauctos, qui (ut retulit fodinae Antistes,) strates excussi, ac diu aëri expositi, ordinatim decidentibus exterioribus crustis, fatiscunt, atq; in terram nigram, Sulphure, fœtam, resolvuntur.

Sæpiùs etiam Mineram perreptant *Spathi* vel *Marmoris metallaris*, subalbi, atque in tesseras irregulares concreti, Venæ, quæ fossoribus *Crystalli montani* nomine veniunt. Nec insolitus hic est *Pyrites* lapidi scissili aspersus: rarissimè autem cubicam induit figuram, sicuti id jucundô cernitur spectaculô in *Spatho Speculari* candido, mineræ Aluminis adnato, quod ab officinæ Præfecto accepi, cui etiam *aurei Pyritis cubi* copiosè sunt immersi.

Officinis Aluminariis perlustratis, comiti meo dicebam vale! &, cum Sol ad occasum vergeret, properabam *Christianopolin*, à Christiano iv. Danorum Rege aggeribus munitam, quos tamen hodierni possessores destruxerunt. Et hic

hic quidem ab amicis aliquibus sequentia impetrabam Scaniæ producta, vide-
licet :

Belemnitam sive *Lapidem Lyncis* fus-
cum solitæ figuræ, hoc est, à bâsi am-
pliori in acumen obtusum paulatim af-
surgentem :

Echinitam ovalem obscure cinereum,
siliceæ prosapiæ, & magnitudinis Jug-
landis nucis, cuius quini radii duplica-
ti, punctis prominentibus, in summitate
binis, in latere solitariis, notati, basin
diversimodè trajiciendô, Iridis florem
quodammodo adumbrant. Adhæret e-
tiam superficie lapidis testæ marinæ
cujusdam particula, in areolas puncta-
tas distinctæ ; certissimô indicô, olîm
hanc fuisse animalis domicilium.

Margaritas ex rivulis collectas, qua-
rum aliquæ planè ad maturitatem per-
venerunt, globosæ, ac splendore argen-
teô ornatæ : aliquæ contrà immaturæ,
partim rotundæ, partim pyriformes, i-
temque subflavo vel cinereo colore
tinctæ.

Succi-
plic

Succinum fulvum, pellucidum, & cor-
tice quasi granulatō fuscō ex parte ad-
huc vestitum, quod vicinus protrusferat
lacus. Utrum in eo fuerit productum,
an per subterraneos ductus ē Mari
illuc delatum, inquirere non licuit.
Posterius tamen probabile reddunt suc-
cini frustula, quæ ante aliquot an-
nos, cum *Salinam Megapolitanum* (Sült-
ze) visitarem, mihi donabat operarius,
unā asserens, se non raro vidisse ejus-
modi fragmenta cum aquâ falsâ (quam
Recentiorum plurimi à Mare, tres leucas
ab hinc distante, derivant,) proslire,
dum fontem atque puteum ab arena li-
mōque purgasset. *Wormius* l. c. p. 33.
etiam mentionem facit Succini, in *lacu*
Sueciæ Meler, propè *insulam Biarco*, in-
venti. Ipse teneo Succinum flavum, ē
Cummeroviensi lacu, qui in confiniis *Po-*
meraniæ & Meclenburgi existit, petitum.

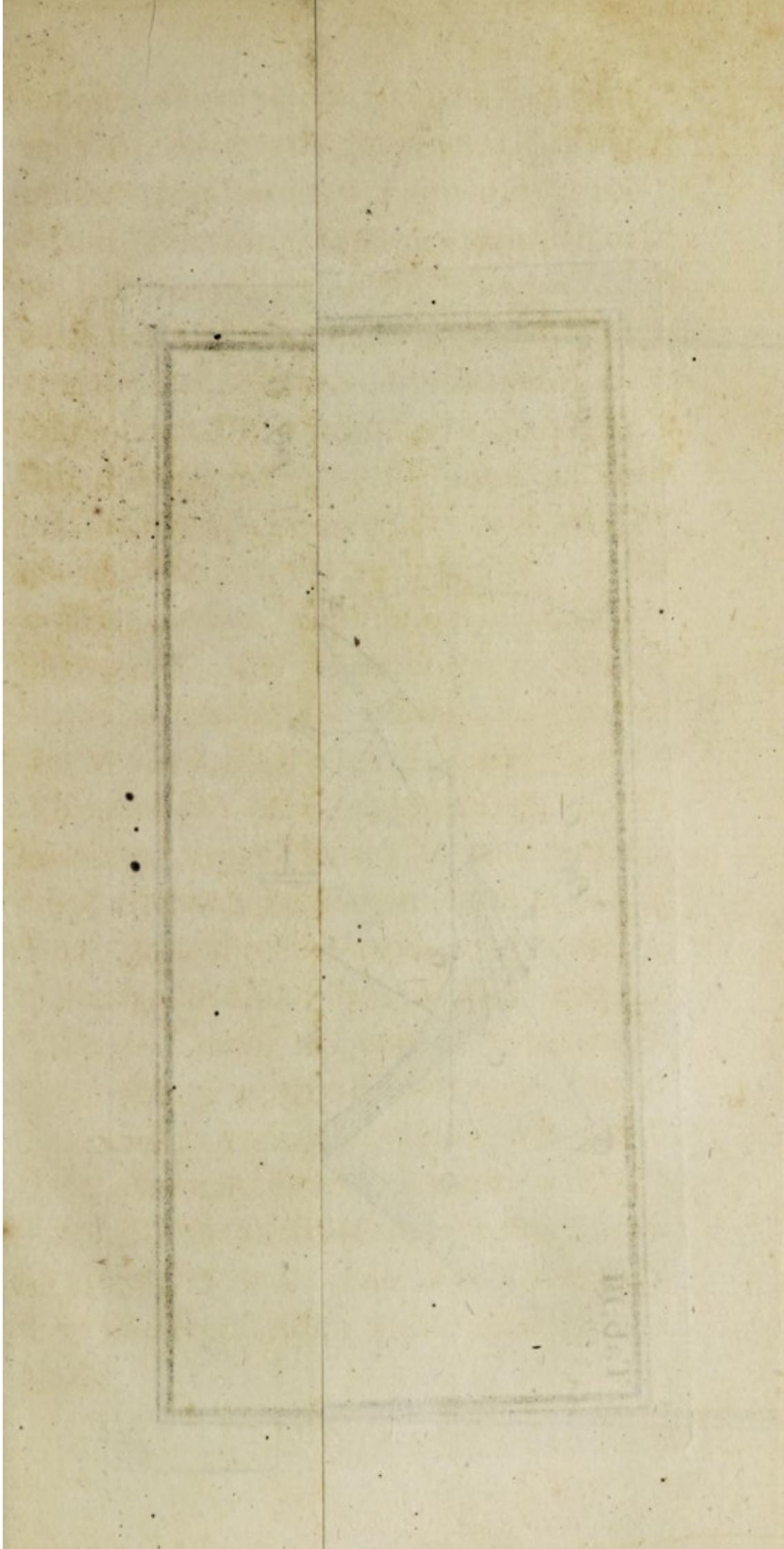
E *Scania* perveniebam in *Blekingiam*,
&, superatâ ad *Norjam* cataractâ fluvii
Myrrbum, Salmonum capturâ inclyti, ad
Caroli Portum (*Carlshaven*) urbeculâ
cinctum. Quô me via ducebat ad vi-
eum *Runneby*, tam ob *Acidulas* ejus

ante sexennium modò detectas, quām ob
Venas Æris, Plumbi, ac Mercurii, in-
ibi repertas, memorandum; & porrò
Caroli Coronam, primariam nunc provin-
ciae hujus urbem, & præstantissimum
portum, in quo Classis Regia asserva-
tur. Cujus fundamenta Illustriss. Co-
mes Hans Wachtmeister, Provinciæ Gu-
bernator, & Sueciæ Archithalassus, an-
no MDCLXXIX. loci commoditate per-
motus, jecit in sterilibus multūmq; ex-
tantibus scopolis. Quos ut complanent,
& plateis aptiores reddant incolæ, quo-
tidiè fermè foramina, terebris in saxo
facta, pulvere pyriō implent, impleta
verruculō ligneō, quod cannulâ instruc-
tum, ac pulvere pyriō simul farctum
est, occludunt, demumque accensō, per
candelam longiorem sulphuream, cana-
li admotam, pulvere, rupes dissilire fa-
*ciunt, qui modus metallifoscoribus *Ja-**
**culatio*, Germ. *Sprengen* dicitur, & in*
fodinis usitatissimus est.

Cum hic per octiduum in ædibus
 suis me detineret Joh. Eberh. Ferber,
 Pharmacopæus dexterimus, nostrique
 amantissimus, accidit, ut, dum quādam
 nocte

nōcte serenâ, circa horam decimam,
 ego & hospes meus admirabamur cœli,
 stellis undique decorati, pulchritudinem,
 in solitum ante oculos nostros, Septen-
 trionem versùs, oberraret *lumen albicans*, per cœli aream hinc inde discur-
 rens, & mox columnas, mox trabes,
 aliasq; figuræ summâ celeritate repræ-
 sentans. *Boreale* hoc *meteoron*, quod non
 nisi hyeme latius sumpto, cœlô & aëre
 serenô, sub latitud. gradu 59. in *Suecia*
 apparet, ipsique cum *Groenlandia*, *Islan-
 dia*, *extremisq;* *Norvegiæ* commune est,
 linguâ vernaculâ *Nordblås*, vel *Nord-
 lius* vocatur, atque à *Thormodo Torfæo*
 in *Grænlandia* sua antiquâ fusiùs descri-
 bitur, quando cap. xii. p. 102. inquit :
 “ In modum diffusissimæ flammæ procul
 “ ardentis septentrionalia cœli corripit,
 “ inque editissimi longissimiq; aggeris
 “ formam panditur : mox tanquam mul-
 “ tæ organi pneumatici fistulæ, seu ca-
 “ lami juxta se invicem ordine collo-
 “ cati, in ictu oculi sursùm deorsumq;
 “ feruntur ; se momentô nunc, ad su-
 “ periora attollit, nunc ad inferiora de-
 “ primit, ut celeritatem ejus nemo, qui

" non perspexerat, cogitatione assequi
 " possit. Intermenstrui tempore, & cum
 " Luna principiis extremisq; mensium
 " in cornua curvatur, obscuris nocti-
 " bus, tanto splendore corruscet, ut
 " foris & intra ædes, ubi per fenestras
 " radios vibrat, non minùs, quam Luna
 " impletō orbe, micet: illâ autem ple-
 " nâm languidius lucet, cumq; fulgidis-
 " simâ luce, tripudiantis specie, arctoi
 " cœli climata persaltat, protinus in
 " tenebras fumidosque vapores dissol-
 " vitur, rursusq; in aliis locis, ubi
 " prius extinctum visum est, accendi-
 " tur, pariq; semper velocitate & ni-
 " fatore circumagit; die redeunte dis-
 " paret. Nec tamen semper meteoron
 " hoc in modum choreas ducentis Spec-
 " taculum præbet, sed quandoq; con-
 " tinuô fulgore, sibi tamen interdum
 " inimicô, se invicem magnô terribili-
 " que impetu collidit, ut intuentes ad
 " trucem illius aspectum plerumque
 " obstupecant." *Oriri* autem putat
Suno Arnelius in Diss. de Chasmatibus,
 cum folia glacialia, sive laminæ gla-
 ciales senis radiis instructæ (quæ hy-
 non ²²) berno

Tab. III

pag. 26.

Fig. 1.

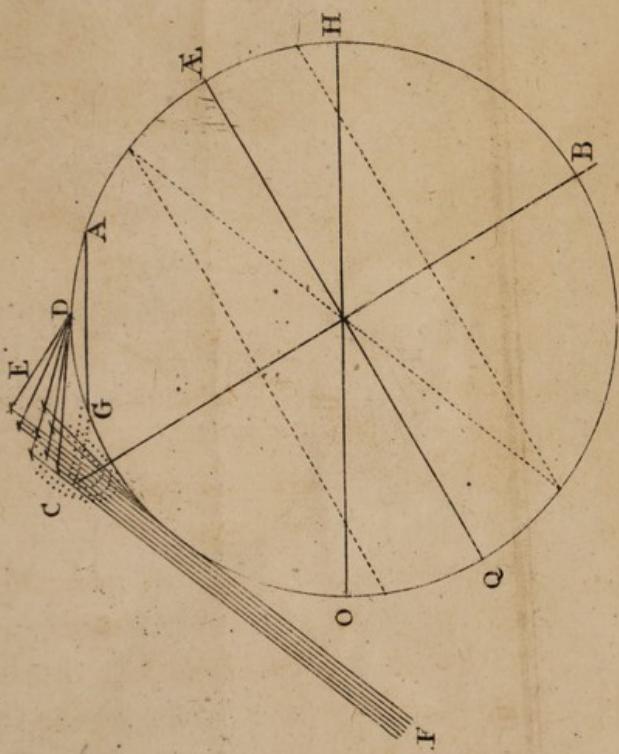
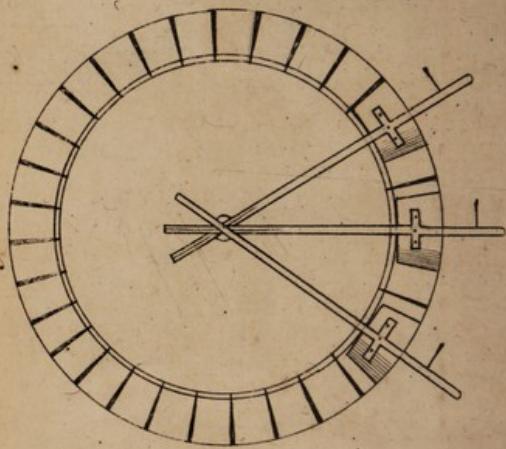

Fig. 2.

pag. 27.

bernō tempore, dum raræ sunt in cœlo nubes, vel singulatim decidunt, vel diebus serenis in nive ad terram delapsâ intuentium oculos per radiorum refractionem feriunt,) in nubibus formatæ, à reliquis vaporibus aqueis, ventorum ope, facile separantur, & separatæ, ob majorem præ aquis levitatem, in aërem sublimem altius evehuntur, ibique suspensæ, omnes eodem ordine, ac quidem situ ad superficiem terræ parallelò, collocantur, ut radii Solis eouisque pertingant; ex quibus radiis istæ refractiones & reflexiones, iste splendor, ista undulatio. Quam hypothesin ut mathematicâ roboret demonstratione, l. c. p. 15. fингит H. O. horizon-Tab. III. tem rationalem, A. G. horizontem sen. fig. 1. sibilem, E. Q. Äquatorem, B. C. axem terræ, ad latitud 60 grad. C. polum borealem, & oculum in D. Posthæc supponit, versùs C. densas satis nubes horizontem stringere, (quandoquidem etiam cœlum versùs horizontem plerumq; conspicitur nubilum,) atq; supra planum horizontis hujusmodi folia glacialia in maxima copia horizontaliter

esse collocata, & in altum supra numerum hanc elevata, ut ad E, est contra Solem infra horizontem fatis depresso, ut in F. ad horam circiter nonam vespertinam vel amplius indequè concludit, radios Solis F. C. ex hisce stellulis glacialibus ab E, versus oculum in D, tanquam ex infinitis speculis planis reflecti, atque hoc modo lumen illud albicans, repræsentari.

Quando ad primum terribilis hujus phænomeni aspectum veluti attonitus stabam, & paulò sollicitum me habebat cogitatio futurorum eō denunciatorum, mox perceptum animo metum excutiebat hospes, certō affirmans, nil nisi subsecuti frigoris velientiam portendere: quemadmodum tempore autumnali, & segete ad maturitatem perveniente, in *Norvegia* (licet rarō, aliasq; ob causas) apparēns temperatam auram, atq; amplam messem promittere, tuncque *Kornmuhr* vel *Kornmod* i. e. frumenti aut segetis maturationem ab incolis nominari, D. D. *Bonsaccius* in literis ad me datis, & *Joh. Severinus* in *Meditatione physica de Exhalationibus Autumna-*

tum malibus, lingua vernacula Kornmod dictis testant.

Nec me sefellit hospitis laudati præ-sagium. Si quidem nos postridiē *Calmariam* abeuntes comitabantur nivosæ pluviæ, ventiq; frigidissimi, faciem vel cum sanguinis stillicidio lacinantes, quin & pluviales guttæ, aère quodammodo conglaciatae, vestes crystallinâ quasi obducebant crustâ.

Calmariam (quæ urbs est mediocris magnitudinis, in littore Balthici Maris, ad *Helgam* fluvium, super insulam *Quarnholm* fundata,) delatus, statim me in admirationem rapuit Templum ejus nitidissimum, in meditullio civitatis, ad leges Architecturæ Italicæ, è *Saxo arenario Gothlandico, cinereo,* extructum. Hoc quippe Saxum eâ præ cæteris congeneribus Sueciæ lapidibus gaudet prærogativâ, quâ non tantum singulari est dotata levitate, cum duritie notabili conjuncta, sed etiam, ob minutissimas, & pollinis instar subtilissimas, quibus constat, arenulas, ferro facilè cedit, & statuis, columnis, aliisq; ornamentis, quæ aëris injurias perferre debent, conficiendis est perquam aptum. Non

Non procul ab urbe inveniuntur quoque *Crystalli* candidæ, hexagonæ, & aquæ pelluciditatis, quarum bina latera lata sunt, quaterna stricta, & lata lati, stricta strictis respondent, cuspide tamen acutâ carent, & tribus quatuorve planis pyramidalibus, iisq; pentagonis vel trigonis terminantur.

Quæ urbi è regione opposita, & angustissimô tantum fretô à continente divisa est *Oelandia insula*; celebratur tabulis marmoreis, ut plurimùm quadratis, quæ Calmariensium navibus ad exteris transportantur, & non ultimum inter merces illorum hodiernas occupant locum. Reperiuntur enim, narrante *Nicolaò Vallinô* in Diss. de *Oelandia* pag. 33. illæ non in montibus eminentiорibus tantum quodammodo obtectæ, sed per totas etiam nonnullorum milliarium planities in terræ interioribus diffusæ, innumerisq; aliarum fragmentis cooperatae, & interdum albiantis, interdum rubri coloris, minorisque, quam alia saxa duritiei sunt. Quamobrem non sine multo labore, singularique periitia ab incolis è penetralibus istis terræ extra-

extrahuntur; extractæque (ut Idem l.
 c. p. 70. & 71. pergit.) peculiaribus
 deinde ad hoc ipsum aptatis instrumen-
 tis ferreis *Huggjaern* I. *Stenbroddar*, ple-
 rumque ad normam (*Winckelhake*) dis-
 secantur, partim in tabulas mensarias
 seu *Brodkifwor*, quadratas, rotundas,
 sex interdum octangulares; in lapides
 sepulchrales seu *Lijkstenar*, focales seu
Spis stenar, graduales seu *Trappstenar*,
 &c. partim in quadratas cubitales, (*He-
 lalnar*) semicubitales vel pedales, (*Hal-
 falnar Tinnealnar*,) & semipedales; (*Fot-
 sten*) quas omnes quadratâ figurâ for-
 matas *Oelandi Galfften*, quia iis ditio-
 res pavimenta sternere solent, appellati-
 tant, easq; similiter ac mensarias pecu-
 liari sanè, atque aliis inusitatô modô,
 ab alterutro latere adeò explanant ac
 poliunt, ut ne rimula quidem in istis
 compareat. “ Exstruunt enim (sunt
 verba Autoris,) coloni majorem quen-
 “ dam circulum, lapidibus hisce, mutuo
 “ sese ad latera tangentibus, terræ ab
 “ uno plano infixis, ab altero autem
 “ denudatis, formatum, ubi deinceps
 “ dux vel tres trabes satis magnæ,
 “ quæ

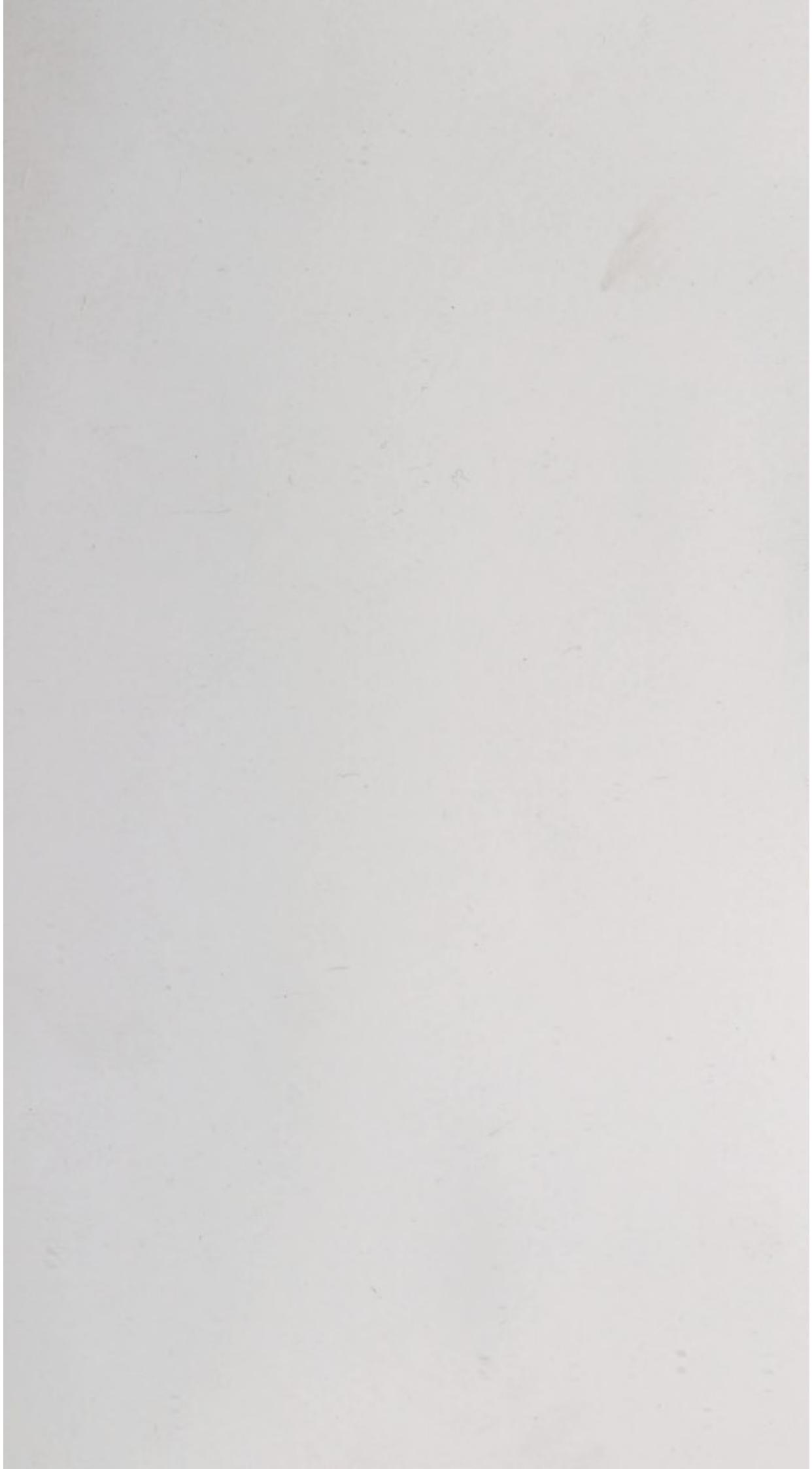
“ quā unam extremitatem, majoribus
 “ excavatis foraminibus: stipiti cuidam,
 “ perpendiculariter centro circuli illius
 “ infixo, ita imponunt atque combinant,
 “ ut altera alteri impedimento non sit;
 “ & ita quā exteriorem extremitatem,
 “ quæ ultra circulum eminet, per to-
 “ tum circulum facile circumduci pos-
 “ sint. Hisce trabibus propè ad extre-
 “ mitates illas, quæ extra circulum ex-
 “ currunt, exactè eō in locō, quō tra-
 “ bes circulum illum tangunt, portio-
 “ nem quandam ligneam, duobus acu-
 “ leis, singulis ad singulas ejus extre-
 “ mitates, ab eo latere, quod deorsum
 “ vergit, munitam, transversim suffigunt.
 “ Illis ligneis autem portionibus duos
 “ quadratos lapides, singulos ad singu-
 “ los istos aculeos ferreos submittunt.
 “ Sic in loculo quōdam, cuivis trabi
 “ super transversam illam portionem
 “ ligneam imposito, congestis, cujus-
 “ cunque sint generis lapidibus atque
 “ faxis, pressionis causâ, jumenta trabes
 “ illas per totum circulum circumdu-
 “ cunt, perpetuâque illâ circumducto-
 “ rum, ac aculeis transversæ illius Por-
 “ tionis

" tione lignæ adhærentium lapidum
 " quadratorum attritione, crebro arenâ
 " atque aqua circulo inspersis, omnes
 " circuli illius lapides lævigantur, po-
 " liunturque. Hunc quoque circulum,
 " seu molam explanatoriam, ut ita, a-
 " liò commodô destitutus vocabulo, di-
 " cam, Oelandi *Skurequarn* vel *Skure-*
 " *ring* adpellant; cuius iconem adpo-
 " sita figura utcunque repræsentat. Hic
 " autem labor ab incolis tantum par-
 " tis septentrionalis, in primis iis, qui
 " ad littora occidentalia, inter paræ-
 " cias *Hægzrum* & *Hægby* habitant,
 " institui solet." Cœterum de tabulis
 hisce adhuc notandum, in superficie
 illarum politâ non rarò confpici *cornua*
quasi longiuscula, ex maculis semilunâ-
 ribus composita, quæ marmore crudo
 facile excutiuntur; & excussa teretis
 sunt figuræ, crustis duabus indurata,
 quarum interior coloris est cinerei, ex-
 terior purpurei. Intima pars circa u-
 num latus lapidem alium continet, in
 varias valvulas distinctum, cuius extre-
 mitates Lunæ exhibent faciem, colore
 cinereo; intimi verò loci residuum mi-
 nutis

Tab. III.
fig. 2.

minutis quasi crystallis existit repletum.

De montofo asperæ *Smalandiæ* tractu, qui *Calmariensi* terræ finitus, & tum temporis cōpiosâ nive (unâ enim nocte ad viri dimidiam altitudinem deciderat,) obiectus erat, non habuissim, quod relatu dignum foret, nisi in diversorio *Hullsfreensi* fortè incidisset in Venam Ferri lapidi metallico cinereo, &, ut videbatur, sterili, immersam : in cuius natales cum inquirerem, juvenis qui præfens aderat, è monte *Tahaberg* allatam esse, pronunciabat, mihiq; planiorem montis hujus designationem cupienti, responsionis loco, porrigebat *Thalimum* in Diss. de *Ferro*, pag. 32. ita scribentem. " In *Smalandia* duo ferè milliaria ab urbe *Juncopia* in paræcia " *Mansarp* est mons ferreus excelsæ mag- " nitudinis, qui *Tahaberg* dicitur, ex " metallo ferri optimi constans; & " quidem tantæ altitudinis & magni- " tudinis, ut vix æqualem habeat in " tota Suecia; adeò, ut si singulis ani- " nis vel mille homines jumentis suis " auferrent ex hoc monte quampluri- " ma

" ma plaustra metalli, sufficeret tamen
 " ad finem usque mundi. Ipsum me-
 tallum non effoditur ex visceribus
 terræ, ut alibi plurimum, sed singu-
 lis annis, præcipue quando frigus
 suam vim exercere incepit tempore
 autumnali, ingentes lapides materiæ
 ferreæ ex ipso acumine montis ad
 radices ejus decidere solent; quibus
 metallurgi ignes admovent, ut cale-
 facti in minores partes dividi, plau-
 stris imponi, & ad fornaces ferri ex-
 portari possint; ubi iterum in mino-
 res partes franguntur, postquam su-
 pra cumulos lignorum, vulgo *Rostar*,
 igniti facti sunt. Alias hoc metallum
 valde durum est, & difficillime fun-
 ditur, nisi admixtam habeat aliam
 materiam ex lapidibus, utpote ex
 crassiore marmore aliquo, albōs, qui
 communiter dicitur *Limsteen*, qui ex
 monte quodam non longè à civi-
 tate *Aschesundensi* effoditur, & per
 lacum *Wetter luncopiam* transfertur,
 & inde ulterius ad fornaces ferreas,
 ubi cum metallo ferri commiscetur,
 ut melius fundi possit. Hoc enim
 subsi-

" subsidium ars invenit separandi con-
 " fusum metallum. Ad motum quippe
 " hic lapis albus ita est compositus, ut
 " ejus particularum figuræ poris me-
 " talli respondeant, quos ingressus, sub-
 " tilique materiâ, quâ in motu conser-
 " vatur, adjutus, metallici corporis,
 " quod majoris alias est consistentiæ,
 " partes discerpit, atque concoctionem
 " ad morem naturæ adjuvat. Fusione
 " sic factâ, ferrum crudum evadit, quod
 " ubi in fabricis in longiora prismata
 " extensum fuerit, optimum & constan-
 " tissimum efficitur, ad varia utensilia
 " elaboranda aptissimum, quod etiam
 " in optimum *Chalybem* converti potest.
 " Hoc ferrum tantæ bonitatis est, ut â
 " fabris ferrariis laudari certò constet
 " Parisiensibus, quando conficiunt sclo-
 " peta minora vulgò *Pistoler* dicta, ut
 " dicant: *c'est Fer de Tahaberg*, ex ferro
 " Tahaberg facta sunt hæc sclopeta.

De montibus Smolandicis in planos
Ostro-Gothiæ campos descendebam, &
 per *Lincopiam*, parvam quidem, sed Epi-
 scopalem urbem, citatô cursu *Norcopiam*
 fermè advolabam, ne tempestas, quam

ex

ex conspecto præteritæ noctis *Halone*
magno augurabar, in via me corripe-
ret.

Neq; vanum fuisse metum, eventus
docuit. Vix enim *Norcopiam*, inter mer-
catorias Sueciæ urbes sanè secundam,
fueram ingressus, cum *nivosa* denuò ori-
retur *procella*, per biduum durans, tan-
tamque nivis copiam advehens, quan-
tam unâ vice hactenùs nullibi videram,
ita ut discessum quoque meum aliquot
dies differre coactus fuerim. Temporis
igitur fallendi causa visitabam *Officinam*,
in qua *Orichalcum* ex Cupro, cum La-
pide Calaminari alternis vicibus com-
mixto, in furnis subterraneis hōc *confi-
ciebatur* modo. Crucibulis inusitatæ mag-
nitudinis, & è terra quadam grysea
confectis, injicitur pulvis lapidis cala-
minaris, & super hunc Cuprum : porrò
utraque in fornacem fusoriam per car-
bones fossiles calefactam usque immit-
tuntur, dum cuprum paululum est li-
quefactum. Denuò in retracta crucibu-
la ad impletionem usque, adjicitur in
pulverem redactus calaminaris lapis, unà
cum aliquot frustulis cupri, ita tamen,

ut

ut pulvis cuprum operiat, atque sic iterum fornaci inditur materia, quæ per duodecim vel plures horas intensissimō calore liquefcere debet, fumō luteō & quasi arsenicali à lapide calaminari confertim exhalante. Tandem, ubi opificibus eadem satis concocta videtur, crucibula cuncta ē furno eximuntur, atq; omne, quod iis inest, Cuprum ē septem crucibulis in octavum transfunditur, lapide calaminari, ob levitatem suam, supremum liquidi locum ubivis occupante, atque adeò facillimè à cupro separabili. Ultimò metallum istud lifactum in modulum, ē duobus lapidibus quadratis, & argillā incrustatis, paratum infunditur, quod in laminas amplas obrigescit, pondus cupri superantes. Quæ laminæ hīc postmodūm malleorum ope ad vasa aptantur domestica: vel, dissectæ, in tenuissima fila ducuntur.

Sita autem est hæc officina ad *Cataractam fluvii Motalæ*, qui ex lacu *Wettero* ortus, urbem interfluit, & stationibus suis per Sueciam celebratissimus est. Nam refert (forsan ex Annalibus patriis)

patriis) *Andreas Wennerwall* in disp. de *Statione Fluminum* pag. 5. rapidum hunc fluvium Annis 1291. 1566. 1661. 1682. & 1685. in medio cursu ex improviso ita substitisse, ut sicco pede illum permeare, ac pisces in fundo relictos absque impedimento capere, fuisse concessum. *Veteres* superstitionibus occinati hoc amnis deliquium miraculis esse annumerandum, nec sine subsequente annonæ caritate, vel bellô, seu aliò sinistrô Reipublicæ fatô contingere, crediderunt. *Recentiores* autem animadverentes, illud non nisi hyeme circa Festum Nativitatis Christi vel Novi Anni, & quidem vel ad ostium lacus *Wetteri*, vel in parœcia *Kimstad* ad pagum *Fiskeby*, ubi fluvius non ultra tres ulnas profundus, ac longis herbarum aquaticarum v. g. *Potamogeti*, *Polygoni aquatichi* &c. inter lapidum cùmulos progerminantium, farmentis distinctus est, unquam accidisse; aquistitum hoc oriri putant à glacie, quæ moderatâ hyeme resoluta, & ventorum flamine partim conglobata ac duplicata, partim inversa atque ad fundum depressa, rapidô aqua-

rum motu ad angustiorem fluminis al-
 veum copiâ detruditur majori, quâm ut
 semel ac sàpius possit transmitti, ideo-
 que paulùm ibi subsistens, herbisque
 implicata, ab indefinente fragmentorum
 glacialium, undis istiusmet fluvii abrep-
 torum, appulsi in salebroso atque in-
 æquali fundo adeò compingitur, ut illa-
 benti aquæ ulteriore transfluxum præ-
 cludat, atque sic omnem istius alvei
 tractum penitus obstruat: dum interim
 aqua infra stationem, gravitatis vi, pau-
 latim defluit, ac fundum per aliquod
 temporis intervallum siccum relinquit.
 Quorum etiam adstipulator est Cl. D. D.
Magnus Gabr. Block. Ostro-Gothiæ Me-
 dicus Provincialis, qui tam in collo-
 cutionibus, quas tunc de hoc phæno-
 meno cum ipso instituebam, quâm in li-
 teris postmodum ad me datis, dupli-
 cem ejus statuit rationem; quarum una
 formalis ac præcipua ipsi est ventus
 procellosus, frigidus, flatu suo aquis ad-
 versans, circa primum intensioris hye-
 mis initium, mensibus præsertim No-
 vembre, Decembre, Januario, nonnun-
 quam Octobre & Septembre; nec non
 lapi-

lapidosa lacūs vel fluvii habitudo: altera materialis, nimirum glacies illa in fundo fluminum, quam Germani *Grund-Eis*, Sueci *Krapp* vel *Kraf-iis*. Angli *Ice-meers* vocant. De qua glacie speciatim monet, illam nusquam nisi primā hyeme observari, nunquam Februariō & Martio, licet intensius multò fuerit gelu & frigus: nec unquam consistere vel cessare à cursu flumina Sueciæ, postquam stagnorum ac fluviorum undæ supremæ gelu constrictæ fuere. Tunc enim materiam frigoris per atmosphærām nequire in fundum agitari præcipitem: verum superficie aquarum conglaciatarum excludi, ita ut primā hyeme istam oriri necesse sit, aquis ubicunq; circum confinia atmosphæræ adhuc dum à glacie liberis. Quæ cuncta fusiùs in libro suo de *Motala fluvio*, Suecicè conscripto (quem anno 1708. Holmiæ typis excusum novi, quamvis istum hactenus non viderim) sine dubio exposuit.

Monstrabat etiam inter Naturæ rariora, quæ collegerat laudatus D. D. *Block*, bina *Fosilia*, olim in *fodina Sahl-*

bergensi inventa. Quorum *unum* men-
tiebatur corium album, quod tamen ve-
rius erat *Amianthus* albo-griseus, ex
filamentis crassioribus, & corii in mo-
dum tenacibus, constans, hincque *Berg-*
leder, i. e. *Corium montanum* appella-
tus; qui quandoque purus est, & ma-
gis compactus, ac splendidior: inter-
dum laxior, & sine splendore, fluoresq;
crystallinos candidi coloris habens in-
natos. Alterum erat lapis durus, ob-
scure cinereus, & (si rectè memini)
efflorescentiâ viridi notatus, *Violas re-*
dolens: cuius fragrantiam *Agricola*, & qui-
eius autoritati innituntur, musco, lapi-
dibus inhærenti istis, tribuunt. Verùm,
cùm reperiantur etiam, qui muscô hoc
carent, illis potiùs assentire malim, qui
odorem hunc à Sulphure derivant sub-
tilissimo, quod in *lapide Violarum* ru-
bellô *Suhlensi*, è monte *Schneekopff* eru-
to, quem liberalitati D. L. *Eckhardi*,
Physici *Suhlensis* debeo, formâ efflo-
rescentiæ citrini coloris sese manifestat;
præsertim cum odor, annorum decursu
de vigore suo remittens, calore ignis
vel apricatione rursùs incendi, & planè
amissus

amissus comminutione ejusdem lapidis restitui possit; quod non ita succederet, si vis illa odorifera in solo muscô, quô *Sublensis* destituitur lapis, resideret. Saxum hoc non amplius *Sahlbergæ* conspicitur; narravit mihi tamen Rei Metallicæ peritus, in *sylva Kiegla* circa *Diupedahlen*, quæ *Arbogam*, & *Orebrouam* interjacet, tam copiosum esse, ut æstivo tempore, ac instantibus pluviis, totam sylvam odore violaceô impleat; imò, cuncta saxa, quæ juxta vias maculis rubris sint distincta, hunc odorem spargere. Quæ, num veritati essent consona, ut explorarer, frequentissimè sic maculatos lapides tum alibi, tum in sylva commemorata, naribus ad moyi, sed neque in istis, neque in sylva ipsa, quam postea cœlô pluvioso pertransibam, suavem illum ac violaceum odorem potui deprehendere.

Ad portas fermè *Norcopiæ* incipiunt horrendi montes *Kalmârden*, olim ob latrones illic latitantes peregrinantibus infesti, nunc ob continuum per præruptas cautes, & nive tectas, ascensum mihi

molestissimi ; ad quorum radices Ostro-Gothiæ limites, & non procul ab his officina ferraria Staffiö, in qua metallum hoc adeò fluidum & subtile redditur, ut nummi exinde fundi queant, stanneis vel argenteis cufis nihil cedentes.

Nicopiæ (quæ urbs est Sudermanniaæ mediocris, & ædificiis lapideis præter morem condecorata,) ferrum in Chalybem immutatur artificiō, quod sæpè citatus Thalinus p. 37. his exponit verbis :
 “ Habent fornacem circulari figurâ formatam, cuius diameter quatuor circiter ulnarum est, & profunditas quinque circiter, ad circumferentiam seu murum hujus fornacis ponunt primò carbones contusos, quos vulgò Stybbe vocant, ad semipedis altitudinem, deinde iterum carbones contusos optimè miscentur cum aliquibus herbis acetosis, ut fiat amalgama ; supra quod ponuntur laminæ ferreæ benè contusæ circa totam circumferentiam muri. Ulterius supra laminas ferri iterum tale

“ tale amalgama, & comminuti carbo-
 “ nes. In medio fornacis seu centro
 “ ponunt ligna; deinde per fornacem
 “ ab aliquibus follibus leviter sollicita-
 “ tur amalgama. Quod per aliquot
 “ dies conntiuandum est, donec carbo-
 “ nes & ligna consumpta fuerint, & la-
 “ minæ ferreæ ferè frigefactæ, tum la-
 “ vantur aquâ frigidâ, &, si non satis
 “ duræ fuerint laminæ, in fabrica igni
 “ admoventur, ut calefactæ malleo ex-
 “ tendantur, & cum habuerint colorem
 “ purpureum, aquâ frigidâ laventur, &
 “ sic *Chalybem* constituunt. Addit Idem:
 “ In Provinciis his versus Septentrionem
 “ spectantibus, ferrum *Chalybeam* indo-
 “ lem per industriam artificum hoc mo-
 “ do induit. Transfertur illud ferrum
 “ crudum, Sueticê *Goosan*, à fornace
 “ majore, vulgò *Massungnen*, in fabri-
 “ cam; ubi duæ sunt forniaces minores,
 “ *Smedieharer* dictæ, quarum altera li-
 “ quefactoria, nostrâ linguâ *Smalteha-*
 “ *ren*, ubi priùs separantur scoriæ, *Slag-*
 “ *get*, à ferro. Inde transportatur fer-
 “ rum illud in alteram fornacem fabri-
 “ cæ, dictam excusoriam vel *Rackeha-*

“ ren, ubi, dum liquefactum fuerit ferrum,
 “ prorumpunt ex eo particulæ meliores,
 “ quæ dicuntur pulices, vulgò *Loppan*,
 “ eæque colliguntur in unam massam,
 “ quæ super incude in Chalybem excu-
 “ ditur. Et quò frequentius ignitum
 “ & excusum fuerit ferrum, eò melior
 “ inde conficitur Chalybs.”

Nicopiâ rectô tramite procedebam *Holmiam*, totius Regni Metropolin, su-
 per insulas *Meleri lacūs* conditam : &
 postquam fidum nactus fueram itineris
 comitem, Dn. *Steenholm*, Medicinæ Stu-
 diosum, interjectis paucis diebus, hinc
 per *Upsaliam* & *Sahlbergam*, *Fahlunam*
 usque pertingebam.

Upsaliæ (quæ est *Archи-Episcopi Sue-
 ciæ sedes*, & antiquissima Regni hujus
Academia,) visere licuit Cl. D. D. *Ola-
 um Rudbeckium*, Medicinæ Professorem
 Publicum, qui *Volumen* ostendebat *mem-
 branaceum*, in quo Plantæ, Animalia qua-
 drupeda, Volatilia, & Insecta, in *Iti-
 nere Lapponico*, quod Regis jussu ante
 aliquot annos suscepserat, collecta, opere
 miniatō depicta erant, descriptionemq;
 ulteriorem Nobilissimi Possessoris exspe-
 ctabant ;

etabant; siquidem initium hujus operis
 jam fecit editione scripti anno 1701.
 excusi hoc titulô: *Nora Samolad sive
 Lapponia Illustrata*, quod iter per Up-
 landiam, Gestriciam, Helsingiam, Me-
 delpadiam, Angermanniam, Bothniam
 tam Occidentalem, & huic annexam
 Lapponiam Lulensem, quam Septentrio-
 nalem, cum Lapponia Torniensi, & O-
 rientalem, item Finlandiam, & Alan-
 diam, &c. pollicetur, de *itinere autem
 Uplandico* tantum agit. In horto Me-
 dico tum temporis alebatur *Camelo-
 Dromedarius*, in Anatomiae usum ab Il-
 lustri quadam persona Academiæ dona-
 tus, cuius delineationem dissectionemq;
Gerhardus Blasius, in *Anatome Anima-
 lium*, pag. 21. & 352. quidem exhibet,
 accuratiorem verò Cl. D. D. Laurentii
Roberg, Medicinæ Professoris Ordinarii,
 & Anatomici Peritissimi, promittit in-
 defessa solertia. Effoditur hic etiam
 propè *Arcem*, fatali flammâ anno 1698.
 unâ cum urbe destructam, in sepulchro
 vetustô, *terra foliata*, duriuscula, in la-
 minas diversi coloris, plerumq; tamen
 cinereo subrubentes, distincta, quæ lin-
 guæ
 imp̄

guæ pertinaciter adhæret, & terræ sigillatæ instar, in Medicina potest usurpari.

Sahlæ, aliis *Sahlbergæ*, Suecis *Salberget*, oppidō *Westmanniæ*, famam conciliat *fodina Argenti*, quæ, teste Dn. *Laurentio Benzolio* in Disp. de *Re Metallica Sueo-Gothorum*, pag. 41. unō annō ultrà septem millia librarum hujus metalli puri dedit, & à summitate ad imum centum & sexaginta orgias profunda, dimidium verò milliare lata dicitur. In adita ejus, unā cum fodinæ Præfecto, & itineris socio, per laqueos demissus, non potui satis admirari vastitatem hujus antri, quod non fodinam, sed spatiōsum templum referebat, sub cuius laquearibus præaltis, & firmissimō lapide munitis, ubique tutò & erectō corpore incedere poteram. Hic quoque fossores conspexi, ad fumosum pineæ tædæ lumen, venas argentiferas, è durissimis cavernæ parietibus summō cum labore eruentes, ac fragmenta eruta pabonibus & carris accumulantes, quò sic commodius excipi, atque equorum ope tandem in apertum protrahi possent.

Equi

Equi enim, ad circumgyrandas ergatas
huc delati, tam nitidi & saginati sunt,
ut alios vix putem hisce pinguiores,
qui tamen sub jugo in longum tempo-
ris tractum manent. Supra terram con-
templabar *Machinas Hydraulicas*, per
quartam ferè milliaris partem continuò
motu agitatas, quæ fodinarum aquas,
magnò laborantium incommodò, stag-
nantes exhauriunt. Perlustrabam *offici-
nas*, in quibus metalli fragmenta con-
tunduntur, lavantur, torrentur, & li-
quantur, in quibus ultimò à scoriis se-
paratum argentum ad recipiendas mo-
netarum formas aptum redditur. Maxi-
mè autem me delectabant sequentes
Mineræ, quas curiosus quidam incola,
ad demonstrandam Metallorum mixtu-
ram ac varietatem, ex hac fodina col-
legerat, videlicet :

Argentum rude sui coloris, in minera
Argenti cinerea, *ex cuniculo juuthyllen.*

Argenti rudi bracteæ, lapidi adnatæ
metallico & micanti, qui junctus est
Spatho candido, *ex eodem cuniculo.*

Minera Argenti cinerea, *Galenæ in-*
star pallidè splendens, quam Metallurgi
Skygge-

Skygge-Malm appellant, in lapide metallico subviridi.

Minera alia, argento rudi, plumbeis coloris, similis, absque lapide metallari, cuius centenarius 36. marcas argentis praebet, ex cuniculo *Hedwigis*.

Alia minera, cum *Argento rudi*, & *Mercurii vivi* guttulis, Microscopio visibilibus, ex cuniculo *Juuthyllen*.

Minera Argenti valde *Arsenicalis*, dilutè cinerea, *Stahl-Malm* dicta, ex cuniculo *Hedwigis*.

Mineræ Argenti Galeniformes, *Arsenicales*, & *Antimoniales*, quæ *Cuprum*, *Pyritem sulphureum* & arsenicalem unà continent, in *Quarzo*, *Spatho*, *Silice*, & *Lapide* duriore, *Antimonii* in modum *striato*, nigricante.

Galena argentifera, in lapide metallico obscurè cinereo, cui aspersi sunt flores *Pyritis sulphurei* flavescentes, ex *Caroli* cuniculo.

Galena frugifera, Germ. *Glantz*, cuius centenarius 40. Marcas Argenti, 60. verò libras Plumbi largitur, in lapide subviridi durissimō, *Gneis* dicto,

Galena argentifera, micis gaudens rotundioribus, in Spatho & terra lutofa candida duriuscula, *ex cuniculo Hedwigis.*

Alia, minoribus constans tessellis, *Argentō* dives, in lapide metallico nigro, *Galenæ* sterili æmulo, *ex fodina antiqua Trapprynning.*

Galena frugifera, venæ *Antimoniali* striatæ adnata.

Galena sterilis nigra (*Pechblende:*) in *Quarzo* candido.

Minera subcinerea, subtilissimè striata, *Amianthino-Antimonialis*, in lapide metallari cinereo, qui *Silice*, *Quarzō*, & *Pyrite* gravidus est.

Lapis Amianthiformis albus, cinereus, & viridis, ex longis striis, vel filamentis, sed durioribus, quasi concretus, ac *Argentō Plumbōq;* dives, in *Spatho* candido.

Pyrites Arsenicalis candidus, in *Spatho tessellato* nivei roseique coloris, cuius centenarius 80. dat libras metalli *Bismuto* maximè similis.

Lapis

*Lapis metallaris cinereus, Argentō fœtus, intermixtis passim *Talci nigri, Amianthi, & Antimonii* venis.*

Spathum candidum ex majoribus tessellis constans.

Spathum aliud candidum, seleniticæ fermè indolis, in laminas quandoque rhomboidales, quandoque irregulares fissile.

Lapis metallicus viridis tessellatus, ac Crystalli instar nitens, quem Leer-schlag i. e. argillaceum nominant, cum vena Argenti cinerea.

Lapis metallicus obscurè viridis Hornschlag, i. e. corneus dictus.

Granati minores impuri, viridiusculo silici innati.

Talcum nigrum foliatum splendens, in marmore metallari cinereo, ad Gypsi naturam accedente.

Fahluna urbs Ducatūs Dalekarliæ primaria, & mediocris magnitudinis, adventantibus mox è longinquo horrorem incutit atris & spissis fumis, quos indesinenter in aëra mittit tantâ copiâ, ut antrum potius Cyclopum, quam urbem esse, juraret inscius. Oritur autem ille fumus

fumus ab ustrinis, per milliaris quadram & ultrà, circa lacus *Warpan* & *Rund* dispositis, atque interdum spirante Zephyrō urbem ità obscurat, ut ipsâ meridie cœcutire, & faces accendere cogantur, cives si inter fumosas istas tenebras opera sua perficere cupiant. Quin etiam ædes tam privatæ quam sacræ fuligine sunt conspurcatæ, & orichalcea illarum ornamenta perpetuâ ærugine obsita reperiuntur.

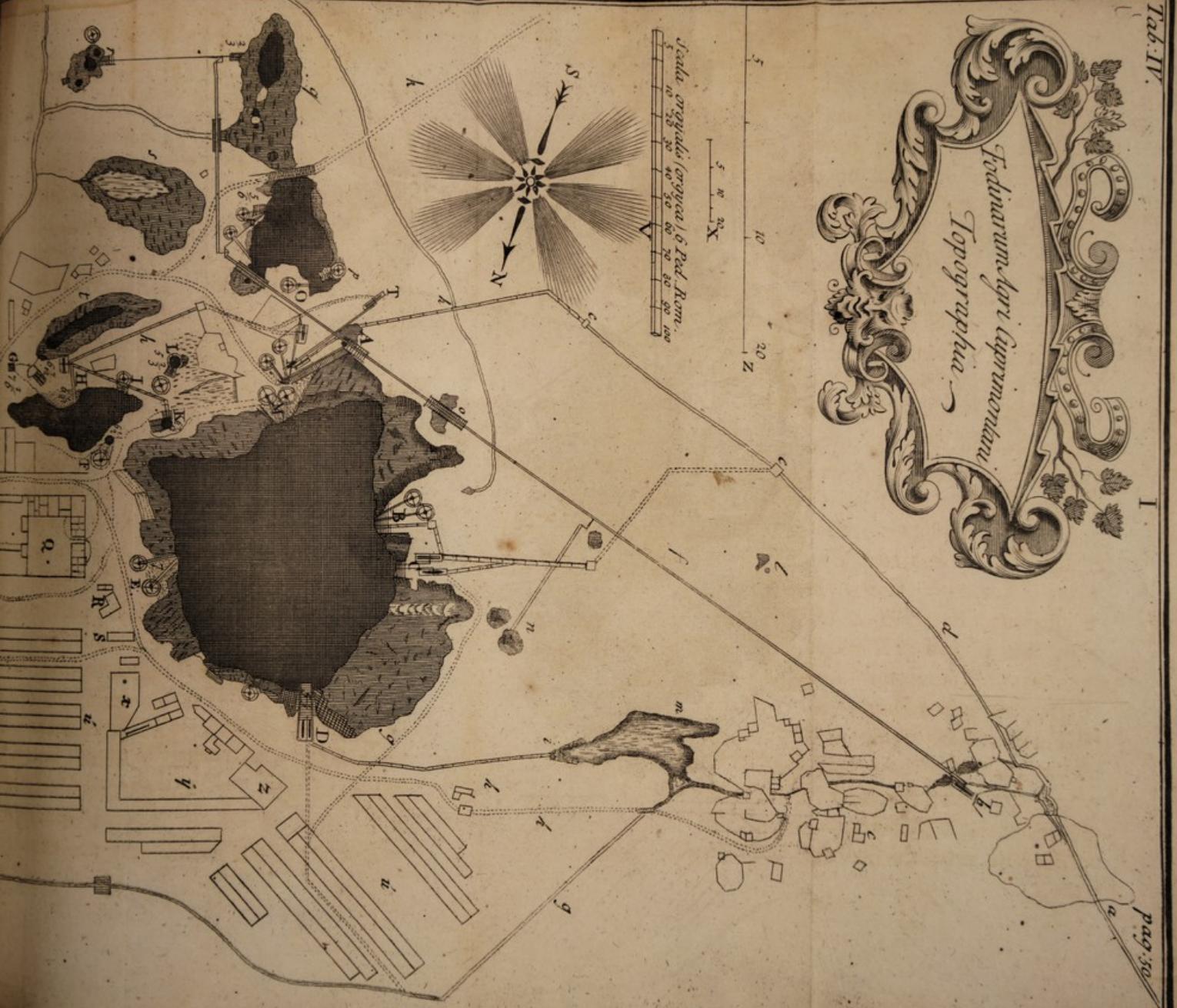
Mille circitèr passus ab urbe, versùs Occasum, distat inexhaustum illud *Æris promptuarium*, quod testimoniô *Benzelii*, l. c. p. 42. memoriâ nostra *Æris* vicies mille pondera nautica unô annô produxit. Antequam hoc attingere licet, transeundi priùs sunt cumuli æris igniti, *Kallröstar* Suecis dicti, qui contrariô tunc spirante ventô fumum sulphureum tantô cum impetu obviâ mihi ferebant, ut penè suffocatus fuissim, ni per admotas ori naribusq; manus imminens periculum opportunè declinassem. Neque sic tamen cavere mihi omninò poteram à subtilissimis quibusdam Sulphuris particulis, quæ tussiculam

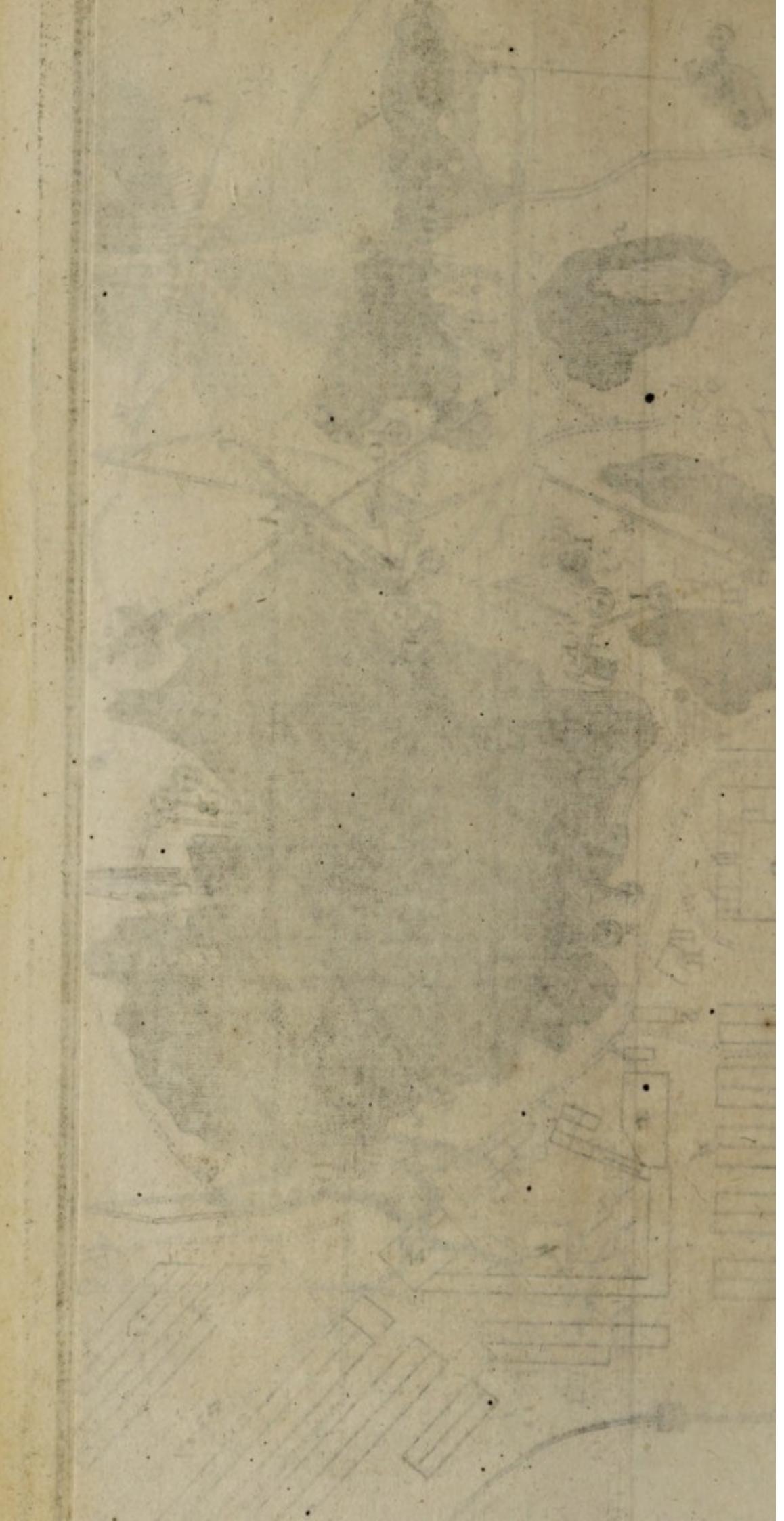
lam per aliquot horas molestam creabant. De qua cùm conquererer coràm Cl. D. D. *Carolo Friderico Below*, Poliatro Meritissimo, atque operarios idcircò infelices, morbisque pectoralibus obnoxios censerem, ille subridendô: Tu, inquiebat, saltèm insuetus es hau riendi salutiferam hanc auram, quæ particulis suis sulphureo-vitriolaceis concives à Phthisi non tantùm præservat, sed istos etiam reddit prorsùs longævos. Eâdem illâ assertione comprobavit sanè sententiam *Christ. Federi*, quâ in disp. *de Phthisi*, sub moderamine *Stahliano* annô 1704. *Halæ ventilatâ*, pag. 36. à sulphure florum exhalantium, per respirationem attractô, morbi hujus levamen sperat, & pro stabilienda hypothesi suâ, Præsidis exemplum adfert, qui adversus pertinaciorem tussim Antimonii crudi, in crucibulo liquati, vaporem datâ operâ, pandô ore, & profundâ respiratione in intimum pectus adduxit, eandemque intra paucas horas profligavit.

Ut visui molestus erat, qui oculos pungebat, fumus, ita eundem posteà recreabat insolitus aspectus *Magnæ Fodinae*,

dinæ, quam, si vel immensam ejus profunditatem, vel puteorum multitudinem, vel machinarum partim hydraulicarum, partim extractoriarum varietatem mecum perpendo, *Olaus Nauceras*, in erudita sua de *Magna Fodina Cuprimontana* dissertatione, non ineptè octavum orbis miraculum nominavit, & juxta omnes ejus partes tam accurate delineavit, ut invenire non possim, quod adjiciam. Hinc Te etiam, VIR Celeberrime, lubens ad ipsius scripti lectionem ablegarem, quo exactam de fodinæ hujus antiquitate, facie hodiernâ, regimine & administratione, de Rei Metallicæ cultoribus, & sortibus hominum in hac fodina, de laboribus tam publicis quam privatis, item operariis & metallurgis, de Ære caldario coquendo ac pensando, & deniq; de Ære ductili coquendo & fabricando, narrationem Tu is met oculis lustrares ; si modò ejus Te participationem reddere simul possem. Ast ! cum exemplaria jam sint distracta, atque adeò rariora, quam ut pretio vel precibus queant comparari ; Tibi non ingratum fore confido, si, quæ hodiernum

fodinæ statum concernunt (cuncta enim
describere, nimis operosum & prolixum
foret,) inde excerpta. Scribit autem
modo laudatus *Autor* l. c. p. 14. Super
terram, “ primum variæ fauces occur-
“ runt & hiatus, vel fodinarum, vel
“ puteorum (*Schachter*) cum suis erga-
“ tis & peritrochiis. Fodinæ strictius
“ sic dictæ plures sunt: dividiq; possunt
“ primò in excultas & desertas: deinde
“ ratione magnitudinis, in maximam,
Tab. IV. “ mediocres & minimas. Hæ decem
“ numero sunt: nominaque vel ab in-
“ ventoribus suis vel aliis rebus forti-
“ tæ: nempe fodinæ Erici Matthiæ &
“ Johannis Matthiæ l: versùs occiden-
“ tem Cornicum duæ (*Krakgrufworne*)
“ n: Ursorum fodina una (*Biorn-
grufwan*) o: Fontium (*Kiallgrufwan*)
“ r: bonæ spei (*Forhoppningz Gruf-
wan*) r: Horologii (*Klockgrufwan*) l.
“ *Drapgrufwan*: Item Johannis Erici,
“ & fossio sub ponte rei hydraulicæ
“ (*Sankningen under Konfbron*) juxta
“ fodinam Magni Nicolai P. Harum
“ quædam in usu, quædam in cassum
“ laborantibus fossoribus desertæ, atque
“ aquâ

" aquâ vitriolô infectâ repletæ. Me-
 " diocres sex numerantur : *Skiarsgruf-*
 " *wan, m*: versus occasum, antiquissima
 " omnium fertur, nec post hominum
 " memoriam culta : cujus ingens cavi-
 " tas sub petra & profunditas evinci-
 " tur ex aliquot hominibus, qui in hanc
 " prolapsi nullâ investigandi industriâ
 " postmodum reperti sunt : nunc aquis
 " oppleta ; quas ab una parte coërcent
 " lignei aggeres : hinc enim æque ac
 " ex fossa (*Crondiiket a dicta*) tanquam
 " è loco superiori derivatur ingens vis
 " aquæ, quæ per tubos ligneos longâ
 " serie junctos, vinculisque ferreis fir-
 " matos, ad majores fodinas deducta,
 " rotas machinarum circumagit, me-
 " talla, lapides, terramque inutilem è
 " cavernis subterraneis extrahit atque
 " evehit. Meridiem versus est fodina
 " Reginæ, (*Drottning Grufwan*) q, &
 " Magni Nicolai, (*Mans Nils Grufwa*)
 " P. optimi metalli venis celebris ; diu
 " neglecta, hodiè verò magnâ utilitate
 " exulta. Ad ortum sunt fodina divi
 " Johannis s, *Langgrufwan t*, & *Mard-*
 " *skins grufwan*, F. H. I. olim fodina

" sulphurea unde adhuc *Swafwelgropen*
 " I. Harum pleræq; desertæ fuere ; tan-
 " dem verò, exhaustâ aquâ, usu re-
 " ceptæ. Distantiam earum, longitu-
 " dinem latitudinemque orificii superio-
 " ris habere poteris ex schemate, ap-
 " plicatô scalæ appositæ circinô. In
 " medio harum fodinarum est vorago
 " maxima in declivi collis aperta ; la-
 " bra orientem spectantia 14. pedes de-
 " pressiora sunt oris ad occasum ver-
 " gentibus, ut ex mappa videas. Ob-
 " servandum ergò in sequentibus, nos
 " in determinanda ad perpendiculum
 " profunditate locorum, ex horizonte
 " maximæ altitudinis A. id facturos,
 " nisi expresse monuerimus, illam nu-
 " merandam esse ex proprio tabulato
 " (*Windzlaſwan* cui ergata inædifica-
 " ta est) quod quantum infra locum
 " A. deprimitur, ex numeris in sche-
 " mate signatis cognoscere poteris. Præ-
 " ter dictas fodinas sunt & aliæ foveæ
 " angustiori accessu directis lateribus
 " ad ima tendentes, pleræque extrahen-
 " dæ materiæ (*opfordrings*) gratiâ, ab
 " ipsa superficie terræ perforato saxo,
 " pub-

" publico sumtu ductæ. Has puteorum
 " nomine salutaverim Sueticè, alioquin
 " vel potius Germanicè *Schachter* ap-
 " pellas, decemque majores & re-
 " gias numeraturus. Nomina hi putei
 " acceperunt vel à Gloriosæ memoriæ
 " Regibus ipsis, vel ab illustribus viris
 " Collegii metallici Præsidibus in gra-
 " tam memoriam sollicitæ de his puteis
 " primum efficiendis curæ. Suntque ad
 " occasum *Krakeschachtet n:* Puteus Re-
 " ginæ Ulricæ lit. C. profunditate 408.
 " pedum : Regis Caroli 12^{mi.} B. al-
 " titudine 444. ped. Regis Gustavi, A.
 " 423. ped. Puteus Regiminis (*Rege-*
 " *ringz Schachtet*) N. ex mappa anni
 " 1662. 540. ped. profund. rursus ex
 " mappa anni 1675. ruinâ repletus,
 " tantum 330. nunc iterum egestâ inu-
 " tili materiâ 567. ped. altitud. Puteus
 " Regis Caroli 11^{mi.} K. sub proprio
 " tabulato 569. ped. Bini putei Flem-
 " mingii, (*Flemmingz Schachter*) alter
 " Regius O. qui quotidie ducitur nunc
 " 180. ped. profund: alter sumtu me-
 " tallicorum lucri operisq; metallici par-
 " ticipum demittitur: alias *Mans Nits*

" Grufwas Schacht. Puteus Wredii
 " Wrede Schachtet F. profund. 466. ped.
 " Mardskins Schachtet H. sub suo ta-
 " bulato 268. ped. Creutz Schachtet G.
 " 265 ped. In hos puetos obscuros
 " fumantesque insuetus aliquis vix sine
 " vertigine capiti oculisque oborta de-
 " spicere potest. Ad margines horum
 " puteorum ergatæ majores constructæ
 " sunt (*Windar*) quas duo, tres, aut qua-
 " tuor equi circumagunt, quamcunque
 " ex fodinis materiam, rudentibus ex
 " cannabe vel corio contortis evehen-
 " tes in corbibus vel doliis, suntque
 " hodie 18. quæ in schemate, circulô
 " decussatim in quadrantes divisô, de-
 " lineantur.
 " Præter has ergatas sunt & aliæ ma-
 " chinæ extractoriae (*opfordringswark*)
 " quæ aquâ circumaguntur, *Suet. Speel*
 " *och Speelhuus* dictæ, suntque magna
 " super terram aquarum receptacula, ex
 " ligno ædificata, aquam è vicinis locis
 " editioribus, per tubos & canales jun-
 " ctos, (*Pijpstockar och Watturor*) b, b,
 " b, b, cadentem, in aquaticas maxi-
 " mas rotas, 100. circiter pedum peri-
 " pherjâ,

" pheriâ, effudentia, quarum axibus
 " funes nunc ex corio, (olim catenæ
 " ferreæ) circumvoluti, metalla, terram
 " & lapides in coribus, bulgis & fisci-
 " nis vimineis, capsulisque ligneis è fo-
 " dinis evehunt: atque unaquâq; cap-
 " fulâ pondus unius libræ nauticæ sive
 " maximæ (*Skieppund*) continente, plus
 " vel minus 200. ejusmodi communiter
 " singulis nycthemeris extrahere possunt.
 " Ad unam quamque harum machina-
 " rum sunt duæ casæ; una rectoris
 " machinæ (*Speelstyrarens*) altera notarii,
 " (*Opskiararens*) qui numerum vecto-
 " rum corbium notat. Sunt tales ma-
 " chinæ fodinæ nostræ septem, nempe
 " *Blankstoten* D. juxta puteum R. Ulri-
 " cæ C. duæ, ad puteum Regiminis N.
 " duæ, &c. quas videoas ex schemate
 " suô signo notatas. Inter operas vero
 " hujus fodinæ mechanicas principem
 " locum merentur machinæ extracto-
 " riæ, dexteritate ingeniosissimi viri, &
 " in excogitandis novis rarissimisque ma-
 " chinamentis sine pari, *Christophori*
 " *Polhammars*, rei mechanicæ Directo-
 " ris, nuper inventæ, inusitatâ & artifi-

ciosâ constructione ac utilitate suâ
 præstantissimæ: quippe quibus multis
 & Regiis, & privatis montanorum
 impensis parcitur. Harum prima est
 in *Blankstöten* D. cuius præstantia præ-
 ceteris vel inde innotescit, quod præ-
 terquam quod plures onustas capsulas
 eodem tempore extrahat, nullis funi-
 bus vel catenis indigeat, sed oblon-
 gis teretibusque, junctis perticis lig-
 neis uncisque ferreis capsulas appre-
 hendentibus, reciproco motu agita-
 tis, jucundo spectaculo metalla &
 quamcunque injectam his capsulis ma-
 teriam in altum tollat atque évehat:
 cumque funes, ex centenis coriis bubu-
 lis contorti, plus minus, 200 tal.
 Imperial. constantes vix ultra qua-
 tuor aut summum quinque annos du-
 rant; hæc machina ultra annos 30
 durantibus ligneis perticis idem quod
 vulgares præstat: unde quantum e-
 molumenti in rem metallicam redun-
 det, facile quivis intelligens perspice-
 re potest. Altera ab eodem con-
 structa machina est ad puteum Re-
 gis Caroli xi. k. ubi extractio aquæ
 ductu

" ductu & fune 570. pedum longitu-
 " dine perficitur: at puteo, qui quo-
 " tidie in fundo deprimitur, profun-
 " dum præstitutum 700 vel 800 pedum,
 " forsan & multo altius attingente, con-
 " stituit adjungere huic catenam ligne-
 " am, cuius robur, beneficio multarum
 " trochlearum *block*, 100 librarum nau-
 " ticarum onere jam tentatum est, an-
 " tequam rumpi videretur. Tertia est
 " juxta puteum Regis Caroli XII. B. &
 " quarta, maxima quidem & sumtuosif-
 " sima, T. propè puteum R. Caroli
 " Gustavi paratur, ubi domus machi-
 " næ, cum rota aquatili, cuius dia-
 " meter est 48 pedum, nunc erigitur,
 " ad evehendorum metallorum aliæque
 " materiæ ingentem quantitatem quo-
 " vis nycthemero æque ex *Bandknipo-*
 " *sten* per *Regeringz Schachtet*, N. 720.
 " ped. altitudine, ut & ad *Bockbackelaf-*
 " *wan* M. idque hoc commodo, ut ma-
 " china injectum onus per se ipsam
 " exonerabit loco, quocunque placuerit.
 " Taceo reliqua, quæ respulica metal-
 " lica solertiæ hujus viri debeat. Nec
 " prætereundæ sunt machinæ hydrau-
 " licæ,

licæ, ut sumtuosæ, ita fodinæ nostræ
 pernecessariæ. Est ædificium (*Wattu-*
konsthuset b. propè *Grufbackhyttorne*
 c.) rotâ magnâ instructum, quæ a-
 quarum vi, per fossam regiam, a, de-
 rivatarum circumacta, movet machi-
 nam continuato opere 1800 ped. co-
 hærentem (*Stangang f*) emissis alis ad
 fodinas varias, ut hodie ad n, q, r,
 antliarumque embolos motu reciproco
 agitando, aquam ex profundissimis ter-
 ræ cavernis extrahit. Idque in qui-
 busdam fodinis 18 vel 20 antliis ab
 imo in altum procurrentibus, liquo-
 remque in alterna receptacula effu-
 sum excipientibus; cum aqua per u-
 num non ultra 32. pedes in altum
 attolli possit, ut ex hydrostaticis no-
 vimus. Olim vero, antequam antlia-
 rum usus innotuit, saccis ex corio
 confutis, uti fertur, aquam è caver-
 nis haustam extulerunt. De cetero
 sunt ædificia (*Damhius e, i,*) & ri-
 vuli (*aflopsdiken d, g,*) per quos a-
 qua huc illuc deducitur: ut & viæ
 publicæ k.

“ Si-

" Siquidem adhuc supra terram ver-
 " samur, oculos versus urbem conver-
 " tamus, ubi visui undique prope fo-
 " dinam obvenit tractus, plurimis ædi-
 " culis, oppiduli instar, frequens, sunt
 " que casæ (*Grufive sive Malm-bodar U*)
 " in quibus metalla ex fodiinis egesta
 " servantur, dum commodum fuerit per
 " nives vel alio quocunque modo ad
 " ustrinas, in quibus metallum excoqui-
 " tur, transportare; cum nemini lici-
 " tum sit, metallum suum ad oram fo-
 " dinæ relinquere, ubi venarum fructus
 " quotidie proveniens, libero ab aliena
 " possessione loco sterni aveat. Inter
 " ædificia fodiinæ vicina eminet ædes
 " publica fodiinæ (*Gruffstugan*) Q, turre
 " cum horologio automato, campana
 " horas sonante, & indice in tabula,
 " per subiectam planitiem longè late-
 " que conspicua. Sub hujus tecto est
 " facellum, tapetibus & imaginibus Re-
 " gum, Præsidumque Collegum Metallici
 " luxurians: in quo quotidie horâ ante
 " meridiem nona supplicationes & sacra
 " habentur; cuius rei gratia conciona-
 " tor publico metallicorum stipendio a-
 " litur.
 " apil "

" litor. Heic etiam aliquando conven-
 " tus major habetur Senatus & 75 De-
 " putatorum, uti appellantur. Interjecto
 " vestibulo offert sese Curia, ubi con-
 " ventus minor & ordinarius fit, ubi
 " consulitur, ubi jus dicitur montanis.
 " Ab hujus latere sunt tres cameræ ratio-
 " narium. Adjacet villa, quam splen-
 " dida domus & sedes metallicæ rei
 " Præfecti (*Bergmestare Garden*) Z.
 " ornat. Fodinæ proprietor est ædicula
 " curiæ antiquæ R, adhuc superstes, ubi
 " gl. m. Rex Carolus ix. ipse Senatui
 " præsidens judicia fodinaria (*Grufting*)
 " exercuit. Huic finitimum est noso-
 " comium S, ubi foventur & sanantur
 " in fodina iniqua sorte læsi & icti.
 " Posthoc interposito carcere (*Grufki-
 stan*) & villa cauponaria, (*Krogare-
 garden*) X. ubi ad reficiendos metal-
 " lifossores, labore & æstu deficientes,
 " potus & edulia venduntur, est sep-
 " tum rei mechanicæ (*Cronones Timber-
 plank Y*) cum officinis ferrariis (*Crons-
 midior*) ubi fabricantur ex ferro &
 " ligno, quæcunque huic operi sunt ne-
 " cessaria. Superest villa rei hydrau-
 " licæ

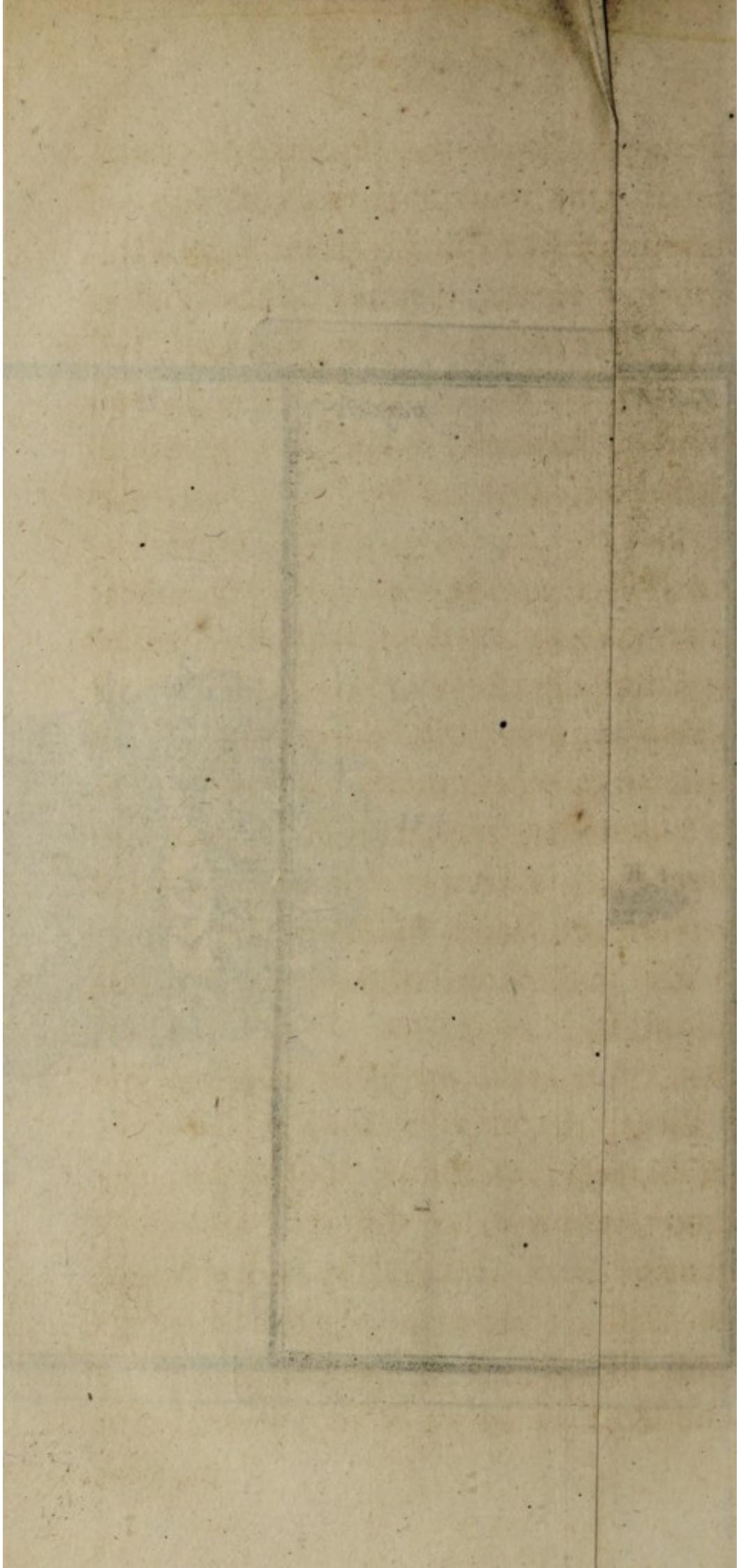
“ licæ & mechanicæ magistri (*Konstma-*
 “ *stare-garden*) ubi mechanicus rei me-
 “ tallicæ, cum aliquot opificibus ha-
 “ bitat.

“ Collapsæ jam fodinæ (pergit pag.
 “ 30.) illa est facies, quam in schemate
 “ conficias: estque cavitas cavernæ
 “ magnæ in charta excisæ, præterprop-
 “ ter 1500000 pedum cubicorum: at-
 “ que ab illo die (Johannis Baptistæ,
 “ quò nempe An. 1687. tota fodinæ
 “ structura collapsa,) unicum consilium
 “ superfuit, metalla passim inter materiam
 “ lapsam pervestigare: quæ etiam summô
 “ cum vitæ discrimine, magnisque im-
 “ pensis hodie inquiruntur, & maximam
 “ partem hinc effossa esse videntur; id-
 “ que cuniculos agendo, & fodiendo
 “ puteos, quos in magna fodinæ caver-
 “ na & schemate secundo 40. numera-
 “ re licet, cum suis ergatis, quæ par-
 “ tim equis, partim adverso pectore &
 “ manibus truduntur: *Häste-broft och*
 “ *handwindar eller gamsar*) atque utut
 “ minimi putei hi in charta expositi
 “ videantur; sæpe numero tamen 30,
 “ 40, 50 & 60, perticas in viscera ter-
 “ ræ

" ræ ab ore putei demissi sunt. Nomi-
 " na singulorum non operæ pretium est
 " adferre, cum illa puteis indita sint
 " ab auctoribus, fossoribus & observa-
 " toribus (*Wachtare*) ut neque descrip-
 " tionem locorum sub terra maximè ir-
 " regularium: cum ex habitu ante rui-
 " nam magnam constitutio fodinæ satis
 " superque intelligi queat. Tantum ea,
 " quæ literis suis signata sunt, expone-

Tab. V. " mus; ut *Taak* vel *Hardmalmshilen* E.
 " *vena antiquissima*, & in mappa anni
 " 1629 exposita: *Carlsschatzskullan* F,
 " *Heetorten* G. *Kiallorten* H. *Kiallgruf-*
 " *wan* I. Fundus fodinæ Reginarum K.
 " *Stoorrhums Schachtet* L. *Mans Nils*
 " *Schacht* M. *Flemmingz Schachtet* N.
 " *Langgrufwan* O. *Mardskins-grufwan*
 " P. *Swafelgropen* Q. *Regeringz Schach-*
 " *tet* R. *Klockgrufwan* S. K. *Carl. xi. s*
 " *Schachtet* T. *Creutz-Schachtet* V. &c.
 " Princeps puteorum, si modo R. Ca-
 " roli XII. A. & R. Ulricæ C. ex-
 " cipias, puteus Coronæ (*Cronschachtet*)
 " B. profunditate 300 pedum, qui per
 " longum spatium, adversus terram ca-
 " sum minante, Contignationibus trans-
 " versariis

" versariis lignorum undique præmu-
 " nitur. Subjunximus autem figuram
 " alteram superiori utramque sedula Re-
 " gii Rei metall. Colleg. Mensoris or-
 " din. Ingeniosissimi Dni. *Samuelis Bus-*
 " *chenfeldii* opera delineatam, inque mi-
 " norem formam reductam secundum
 " minorem scalam V, 100. perticas
 " (*farnar*) sive 600 pedes continen-
 " tem: ita ut hæc delineatio se habeat
 " ad majores & consuetas delineatio-
 " nes fodinæ, sicut minor scala X. ad
 " majorem è régione adpositam Z. id-
 " que eam in primis ob causam, ut ra-
 " tio delineandi chartas in Suecia in-
 " notescat; Fahlunæ præcipue, ubi tot
 " cavernæ & specus fodinæ, altera inter
 " vallo faxi alteri altius atque altius
 " suppressa, aliquando in 10, 12 vel
 " 14, superimpositis foliis pingi neceſſe
 " habent, exsecta charta, ubi fauces
 " & hiantia montis ora occurruunt: ea
 " quoq; cautela, ut quivis cuniculus &
 " locus, cum suis fossis & columnis,
 " exactissimè atque adcuratissime ad re-
 " gulas Geometricas dimetiatur; adeo
 " quidem, ut in nulla re aberret, utut
 obiq
 " maxime

" maxime irregulare, angustum profun-
 " dum & præceps sit spatum ; requiri-
 " turq; ut unius cujusque loci delineatio
 " in suo folio eandem inter se proportio-
 " nem & situm habeat, quam natura-
 " liter in ipsis fodinis." Hæc ille.

Ad *Venas* hujus Fodinæ *metallicas*
 quod attinet, observatum esse, dicit modò
 citatus *Nauclerus*, pag. 23, eas ubique
 coïre in circulum, qui, etsi non raro
 lapide communi secetur, cursum tamen
 circularem servet ; & Metalli ipsius tres
 quasi regiones existere, quarum quæ oc-
 cidentalior metallum habeat particulis
 argenteis mixtum ; quæ ad ortum ver-
 git metallum durius ; quæ verò inter-
 media est metallum contineat mixtum,
 hoc est durum simul & molle : sed nec
 solam duritiem, nec particulas argenti
 commixtas distinguere *Æris* venas, com-
 probant appositæ Mineræ, Museolo no-
 stro ab amicis concessæ, quippe quæ
 metallum hoc sub vario colore, varia-
 que cum aliis miscelâ, conspiciendum
 sistunt : v. g.

Minera Argenti & *Æris* in Galenâ
 sterili radiatâ fusci coloris : item in la-
 pide

pide metallico nigro durissimo, *Gneis* dicto; item cum *Granatis* copiosis, è cuniculo *Storskutan.*

Galena argentifera, cum floribus *Æris* flavi, & *Granatis* minoribus politis.

Æs rude sui coloris in minora granula concretum, nec non quod sili ci & carbonibus adhæret, absque minera.

Æs rude botryoïdes, sive majoribus & rotundioribus constans granis, quod arugine est obductum.

Massa *Æris* *rudis* ponderosa, *Chrysocollâ* & halitibus ochraceis tincta, cui impacta est *festuca* lignea. Alia massa priore paulò minor, & idcirca 6. unciam, *Chrysocollâ* etiam perfusa, cum minera *Æris* dilutè cinerea, & lapide metallari rubro.

Bracteæ *Æris* *rudis* cum & absque minera.

Minera *Æris* flavi *Hemisphærica*, cum subpurpureis *Pyritis* maculis.

Minera *Æris* fusca, splendentibus Ferri striis, *Antimonii* instar, radiata, in lapide metallari subpurpureo.

Minera Æris hepatici coloris, Lefæver-slagsblandad vocata.

Minera Æris flava cum maculis Quar-zii candidi, in lapide metallico nigro durissimo, corium referente, è Taakbyt-larne.

Minera Æris flava cum Quarzo ci-nereo, Talc subviridi, & lapide metallari coriaceo fusci coloris.

Minera alia subviridis, Stahl-Malm dicta, è putoe Magni Nicolai.

Alia minera flavo-viridis f. ditissima, Hard-Malm nuncupata, cum Quarzo albo.

Minera Æris variegata, cum Mica nigricante.

Æs quasi stillatitium, Pyritem colore referens (derber Røhestein) quod à calore ignis, in fodina accensi, è mon-tis lateribus profluit, ex New-Pung-Schacht.

Galena sterilis nigra striata, & splen-dens, striis decussatim, & sine ordine currentibus.

Pyrites cubicus aurei coloris.

Pyrites sulphureus aurei splendoris, partim in laminas amplas, partim in cubos

cubos concretus. Alius subpurpureus seu fuscus: Alius ferri striis radiatus & fuscus, *Grofft. Sadeslag* dictus.

Pyrites vitriolaceus erosus.

Pyrites sulphureo-vitriolaceus, ex viridi subflavus.

Lapis Metallicus ex albo & rubro ad cinereum vergens, *foliatus*, & ad tactum *lubricus*, instar *Medullæ Saxorum*, cum *Quarzo* candido, flavo *Pyrite* distincto.

Talcum ex viridi nigricans, in *Spatho* cinereo.

Mica subviridis, metalli expers.

Fluor subrubellus, (*Flottsten*) ad æs facilius fundendum utilis.

Granati minores, partim politi, partim rudes & asperi, innati *Galenæ* nigræ sterili striatæ, & *Micæ* cinereæ: item qui lapidi metallico subviridi talcofo argentifero, tanquam matrici sunt immersi, ex *Wred-Schachts* *Querschlag*.

Lapis ex flavo cinereus, *lubricus*, & hinc inde *Micis* argenteis notatus, ad *Talci* naturam accedens, qui cultro facile scinditur, & *Cretæ* instar lineas ducit albas. *Fahlunenses* *Talg.* vel *Flottsten* vocant, & ad signanda metalla eodem utuntur.

In reditu ex fodina Cuprimontana paulò à via deflectebam *Afwestadium*, oppidum in confinio *Dalekarliæ & Westmanniæ* conditum, ad ripas fluminis Dalekarlici, quod illic præceps devolvitur inter saxa, ad quæ fluctus obluctantes acrius, quam si libero cursu mearent, illiduntur: hinc fluvius, saxorum asperitate, reperclusus, atque adeo violentior redditus, rapidissimos facit vorlices, ut non possint non incidentes gurgitibus absorberi; quin & vehementem, perque 50. stadia audiendum aquæ ruentis spumantisq; sonum edit. *Excoquitur* hic æs Fahlunâ allatum, atque in *panes* funditur, modô aliis Germaniæ officinis perquam usitatô. Cuduntur etiam sub malleis & elaborantur variî generis laminæ, utpote vasorum æneorum bractæ, (*Ketslebleck*) & tegulæ sive panes tegumentorum (*Takbleck*.) aliaque. Adfunt insuper fabricæ & Officinæ aliæ, v. g. Orichalci (*Messingsbruket*.) & monetæ cudendæ sive *Waltswarket*, &c. sed cum alibi magis sint excultæ, multa de iis scribere non vacat.

*Holmiæ redditus, id negotii cum primis mihi conficiendum esse existimabam, ut urbis hujus primariæ celebratissima *Musea*, nempe *Kederi*, *Brenneri*, *Carlsteinii*, *Tornhielm*, ac *Nymanni* contemplarer, atque illis oculos animumque pascerem. Inveni etiam in istis, præter *Nummos* Romanorum ac Suecorum antiquos & recentiores, *Exoticorum naturalium*, nec non *Artificialium* varii generis haud parvum numerum. Quia autem ista recensere non est hujus loci, ea hic prætermittam, *Fossilia* solum *Suecica*, quæ in *Museo Illustr. Baronis Edmundi Gripenhielm*, Fautoris nostri Estimatissimi, metallis tamen exteris, quam indigenis superbiente, cernere licuit, percurrentes.*

Bolus albo-purpureus sive *incarnatus*, levis, &, dum crudus adhuc est, conchulis ac radicum fibris refertus; linguae præterea adhærens, ad contactum lubricus, digitosque vel chartam tingenens: erutus in territorio pagi *Oxnö*, (qui paræciæ *Osterhauinge* adjacet, atq; *Holmiâ* 3*½* milliaribus meridiem versus locatus est,) proximè ad binas collum *insulanarum* ac præruptarum radices in

littoribus Maris, ubi aquæ vehemens appulsus superiorem soli partem, atque unà plurimas arbores v. g. Pinus, Betulas, &c. in præcipitum everterat. Harum arborum locus, anno 1695. primò detectus, spatium continet triginta ulnarum, & bolum hunc exhibet ad profunditatem alibi unius saltem digiti, alibi verò dimidiæ ulnæ super terram sabulô argillâque mixtam, qui bolus, dum pluviali madet aquâ, colore planè purpureô, & præternavigantium oculos allidente, se commendat, quò autem ficerior evadit, eò majorem induit albedinem.

Terra Martialis russa, vel Cinamomo in pulverem redacto similis, effossa ad pagum Skedum parochiæ Multrad in Angermannia: Alia instar Coffée tosti, quam in eadem provincia, ad ripas fluviij Adaliensis, ex fonte, qui è monte arenoso scaturiginibus quinque prosilit, & Swartkällan vocatur, colligunt incolæ, & ad coloranda linteal usurpant. Alia orchacea, ad tingendum quoque apta, quæ unà cum aqua fontana è monte protruditur in Iemptia, haud procul

procul à sede Episcopali (*Biskopsgard*) in paræcia *Fors*. Terra alia Martialis ferruginea, in glebulas compacta, quæ in *Angermannia* è rivulo, montis cujusdam radices lambente, propè villam *Tiall*, in parochia *Soleffia* desumitur. Alia præcedente obscurior, & ad nigredinem magis vergens, *Myr Malm*, i. e. Palustre metallum dicta à palude (*Moraft*) *Malm-Myran*, ex qua in paræcia *Angermanniæ Langsilla* eruitur. Arena nigra splendens, subtilis, ac ponderosa, quæ Smiridis instar adhiberi potest, è parochia *Arbro* in *Helsingia*.

Bitumen fossile coagulatum, aliis terra vel lapis *Ampelitis* dictum, unà cum minera ferri protractum è fodina *Betsbergensi* in *Dalekarlia*, quod foris porousum, scabrum, & quisquiliis inquinatum, intus autem piceâ nigredine splendet.

Lapis arenarius ferruginei coloris, ex subrotundis minoribus, ac semen Papaveris vix superantibus arenis concretus, & propterea non inepte ad *Meconitem* referendus, qui in *Angermannia* è ripa fluminis *Angermanne-Elfwen* dicti, in paræcia *Multrad* effoditur, ac tam fri-

bilis est, ut digitis in pulverem facile conteri queat.

Cotes flavo cinereæ, & atro-rubentes, ex *Härjedahlia* in confiniis *Norvegiæ*.

Lapis Molaris rubens, mollis, talcosus, & *Granatis* refertus, quem rustici *Jemptiæ*, in parochia *Hammerthal*, ex vicinis *Norvegiæ* montibus petunt, & usui adaptatum hyemali tempore *Holmiam* trahis advehunt.

Lapis Calcarius obscurè rubens, qui uetus *Calcem* præbet candidissimam, è paræcia *Brunsfod* in *Jemptia*: *Alius* cinereus, & marmoris instar durus, è parochia *Fors* ejusdem provinciæ. *Alius* albus *Seleniticus*, cubis *Talci* nigri factus; frequens in littore *Alnön* in *Medelpadia*, qui crematus agricolis copiosam subministrat calcem, &, ad facilitandam ferri fusionem, ab officinis ferrariis conquiritur.

Lapis Ollaris Jempticus, ex viridi cinereus, tactu lubricus, & *Talci* instar mollis, parumq; ob intermixtam *Micam*, scintillans, qui in paræcia *Abre* propè villam *Handöhl*, 14 milliar. ab oppidulo *Frösön*, in confiniis *Norvegiæ*, è monti-

montibus magnâ copiâ exciditur, atque à colonis non solum ad struendas ædes fornacesque usurpatur, sed etiam cultri vel aliorum ferreorum instrumentorum ope in vasa redigitur culinaria, quæ igne indurata possessoribus per plures annos inservire possunt. Quia lineas dicit albas, à nonnullis *Creta Jemtica* salutatur.

E Metallorum Classe, præter *Fahlunensis* & *Sahlbergensis* superiùs memorata, aderant:

Minera Argenti dives, cum *Galena* sterili piceâ, & *Quarzo* candido, in lapide metallari cinereo. *Alia* plumbo mista, cum *Spathi* & *Quarzi* candidi maculis; item *Galena* argentifera cum *Pyrite* arsenicali, è fodina *Løføseni*.

Minera Argenti, aurô etiam grava, in lapide metallari cœruleo, è fodina *Oster Silfwerberget*. Ex consimili minera ollm Illustr. Baro *Nicolaus Gripenhielm*, Magnæ fodinæ Cuprimontanæ totiusque provinciæ Præfectus, dum vivebat, Celeberrimus, multò labore *Aurum* produxit, ex quo, Regis permisso, nummi aurei (Ducatos vocant) cusi sunt,

sunt, qui in parte antica effigiem Regiam, literis hisce cinctam: CAROLUS XL. D. G. REX. SUE. in posticâ autem: EX. AUR. SUEC. REPERTO. IN. DALIA. & OST-SILVERBERG A. 1695. à Nic. Gripenhielm, ostentant. *Minera alia cum Pyrite candido arsenicali, & Quarzô pellucidô. Vena alia Argenti cum Galena sterili subviridi, in lapide metallico cærulefcente, ex eadem fodina.*

Minera Argenti subpurpurea, cum pauca Galena sterili & Galena argentifera, ex rotundioribus ac splendentibus quasi lamellis conflata, cum & sine metallari lapide, & Æris flavi Quarziq; candidi maculis, ex cuniculo Hedewigis, qui est in fodina Wermelandiæ Helleforsen.

Galena argentifera, cum Pyrite sulphureo & Quarzi albi maculis, è fodina ferraria Betsbergensi, propè oppidum Sather, Ducatus Dalekarliæ.

Galenæ argentifera, porosa, ex argenti fodina Rättwicensi in Ostrodahlia.

Vena

Vena Argenti & Æris in minera Ferri nigricante, è ferri-fodina Bowallen, quæ 4. milliar. Fahlunâ distat.

Minera Argenti cinerea, flavis Æris floribus ornata, è fodina Kiedkiewarri, & Galena argentifera tessellata, è fodina Alkiewarri, in Lapponia.

Vena Æris flavi, & Mica sterilis nigra, in strata vicissim dispositæ, è cuniculo Stägorte in fodina Episcopi.

Minera alia Ære dives cum Galena sterili copiosa plumbei coloris. Alia minera variegata, Galenæ argentiferæ mixta. Alia Æris vena subyridis in lapide metallari nigro coriaceo, è puteo Lasses, fodinæ Garpenbergensis, in Præfectura Cuprimontana.

Minera Æris variegata, Ferri quoque particeps, in Galena sterili nigra, è fodina Sopens, propè Liusnabergam sive Neo-Cuprimontem.

Minera Æris flavi ditissima, cum Talcî nigri maculis, ex Finn-Grufwan, quæ est Liusnabergæ in Westmannia.

Æris rufa, subcærulei & rubentis coloris, scintillæ copiosæ in Saxo arenario ferrugineo in strata per vires disposito.

posito. Vena *Æris rудis* in simili la-
pide *Micā* flavâ consperso, è fodina
Göthe-Grufwan, quæ est in *Schilon* sive
Ridderhyttan, 1701 primùm detecta,
haud procul ab urbe *Westmanniæ Kop-*
pingia.

Vena *Æris & Ferri*, in *Mica* splen-
dente nigerrima, è ferri fodina *Bets-*
bergensi.

Vena *Æris nigricans*, *Pyrite* gravi-
da, ex *Mäslinge* sive *Liusnethal*, propè
Härjedahliam, in confiniis *Norvegiæ*.

Minera *Æris flavi*, *Pyriti & Ferro*
commista, è fodina *Alshedensi* in *Sma-*
landia.

Minera rarior, cuius partem dimidiām
occupat vena *Æris flavi*, dimidiām
verò alteram vena *Ferri nigricans &*
splendens, è fodina *Nishyttan*, in *Præ-*
fecit. Cuprimontana.

Minera *Æris flavi*, è fodina *Mang-*
fals, & Vena *Æris* in *Quarzo* fermè
granulato subrubello, è fodina *Traskoig*,
in *Wermelandia.*

Minera *Æris violacea* (*Kupffer-Lazur*
vocata) *Chrysocollâ* sive *Viridi* montano
conspersa, cuius centenarius 23 libras
Æris,

Æris; quinque uncias Argenti, parumq;
Ferri suppeditat, è fodina *Awasko*; &
alia huic colore similis, Granatorum
instar hinc inde nitens, cum multa *Chry-
socolla*, in lapide metallico subviridi, è
fodina *Skanglawarri*, in *Lapponia Tor-
nensi*.

Minera Ferri cinerea, foliata, splen-
dens, *Quarz* candido juncta: item
Quarzum cinereum, *Lithomargæ* candidæ
particulis ex parte obsitum, cui adnatæ
Ferri rудis lamellæ vel bracteæ: *Minera*
alia friabilis ditissima, absque lapidis
metallici indicio; & alia cum fluore vi-
ridi, *Flottsten* dicto; è fodina *Betsber-
gensii*.

Vena Ferri nigricans in fluore subvi-
ridi copioso, cuius ope, sine alio addita-
mento, in igne liquefecit: è fodina *Ni-
shyttan*, in *Præfectura Cuprimontana*.

Minera Ferri, *Galenæ* in modum splen-
dens, in lapide subviridi subtilissime
striato, è fodina *Biörnberget*, in *West-
mannia*.

Minera Ferri cinerea, tactu lubrica, è
fodina *Hundbo*: & alia subcœrulea splen-
dens, è fodina *Sahlbo*, in *Westmannia*.

Lapis metallicus purpureo-cinereus, cum transversim discurrentibus *venis Ferri* tenuissimis, è fodina *Dannemohra*, quæ est in *Uplandia*.

Duo alii valdè similes præcedenti, è fodina *Lekeberg*, in *Nericia*, & fodina *Normarck*, in *Wermelandia*.

Minera Ferri micans subcinerea, & fissilis, sanguineis quasi guttulis huc & illuc notata, ex *Kotteberga Wermelandiae*.

Venna Ferri in modum lapillorum *Stanni* rudis (*Zinn-Graupen*) granulata, in *Quarzo* candido, è fodina *Hellestad* in *Ostro-Gothia*: & alia è fodina *Sjösa* in *Sudermannia*, quæ priori haud dissimilis existit.

Minera Ferri, *Pyriti* & *Plumbo* mixta, è fodina *Utön*, in *Sudermanniae* provincia.

Minera Ferri ponderosa, *Argenti* & *Æris* quoq; ferox è fodina *Bowallen*, in *Præfectura Cuprimontana*.

Vena Ferri arsenicalis in lapide metallico cinereo-viridi duriusculo, & *Aluminis* plumosi instar striato, è fodina *Hemsön* propè *Hernosandiam*: *Minera Ferri*

Ferri fusca, ad violaceum inclinans, & splendens, ex *insula Ulfön*: Alia *Pyrite* sulphureo vitriolaceo fœta, ex *Ledingsberge* in parœcia *Langsilla*: Silices cinerei, qui usci ferrum largiuntur, collecti in littore fluvii *Adaliensis* in parochia *Sanga*: Vena Ferri foliata, sive laminæ crassiusculæ ponderosæ, ac ferrugineæ, sibi invicem connatæ, ex fundo *Lacus Hulsiön* protractæ, in parochia *Langsilla*: in *Angermannia*.

Massæ duriores majusculæ ac ponderosæ, lutei & fusci coloris, ex tesquis desumptæ in parœcia eadem; ut & Ferrum ex ejusmodi massis fusum, *Myr. Jern* h. e. Ferrum palustre dictum. Huc pertinent, quæ *Thalinus* locô sæpius citato pag. 31. habet, dicens: “Est adhuc alia ferri materia, quæ ex paludibus & tesquis, vulgo *Kiaroch Moras*, extracta hitur, & maximè partibus meridionalioribus Smoldaniæ, ubi terra ex rubidine ferri rubra redditur. Hæc terra effoditur à rusticis, & conjicitur in fabricas ferrarias, quæ sine magno labore & igne fortiore facile concoquitur in ferrum. Sed solet ferrum

“ hoc

" hoc ut plurimum esse fragile, præci-
 " pue quando frigidum est, quare à no-
 " stratibus dicitur *Kohlbrackt Jarn*, si-
 " cut aliud genus ferri, quod facile
 " frangitur, quando ignitum est, *Ror-*
 " *brackt* vocatur. Hoc genus metalli
 " optimè nostratibus inservit ad tor-
 " menta bellica fabricanda, fornaces hy-
 " pocauitorum (*Kakelugnar*), & ollas,
 " varias ad coquendum Sal nitri & va-
 " ria cibi genera, sicuti fatis notum est."

Vena Ferri admodum dives in lapide
 metallico *Micæ* simili, qui ob copiosè
 admixtum *lapidem calcarium* in igne fa-
 cilè liquatur, ab *Alnön* in *Medelpadia*.

Minera Ferri Magneticæ indolis, &
alia vena cinerea, Antimonii instar lon-
 gis striis dotata, è *Lapponia*.

Minera Ferri, lutei coloris, *Suecica*,
 cuius locus natalis incertus.

Major adhuc *Minerarum Ferri* super-
 esset numerus, si è singulis fodinis uni-
 cum tantum producere vellem specimen.
 Nulla enim fermè est *Sueciæ* provincia,
 quæ non utilissimum hoc metallum è
 sinu suo depromere queat, imò *Widi-*
chindus Harckman in sua de *Montium*
 diffe-

differentia disputatione p. 16. afferere au-
det, vix ullum in solius Westmanniæ
montanâ seu Bergzlagen, multis paræ-
ciis constante, degere, qui propriam non
possideat ferri fodinam, ex qua tanquam
certissimo promptuario victum, aliaque
necessaria adquirat. Quia autem in re-
liquis haud alias deprehendi vel colo-
rum, vel metallorum admixtorum diffe-
rentias, nisi quas nunc proposui, plura
addere superfluum duco.

Mercurius vivus, qui anno 1696, in
fodinæ Sahlbergensis cuniculo, Juthylls-
Feldorte dicto, die 12 Sept. solum stilla-
vit, & posthac nunquam observatus est,
ideoque non nisi apud paucos in Suecia
reperiundus. E minera vero ipsi juncta
aliquot libræ fuerunt extractæ, quæ à
pluribus hodienum inter rariora Naturæ
asservantur. Ejusdem vestigia in Lappo-
nicis etiam metallis Celeb. D. D. Hiärne,
Archiatrum Regium, observasse, Bent-
zelius, l. c. p. 41. autor est.

Galenæ steriles dilutè cinereæ, & pi-
ceæ, splendentes, ex Diwerberg, in Q;
stro dahlia.

Galena nigra cum *Quarzo* rubro & albo *Betsbergensis*.

Galena sterilis nigra, cùm pauco *lapide plumbario* *argentifero*, & copioso *Pyrite arsenicali*, *Læfossensis*.

Galena sterilis nigro-viridis, *Micæ similis*, & *Ferro* impregnata, è *Mogatha*, in *Ostro-Gothia*.

Galena sterilis talcosa, *fusci coloris*, *Lapponica*.

Pyrites sulphureus subflavus Alshedâ-Smolandus, & *alius*, in *lapide metallari nigro talcofo*, *Garpenbergensis*.

Pyrites candidus arsenicalis, *Ohlsten cognominatus*, qui, sub *dio relictus*, post aliquot annos in *Æs* mutari dicitur; ex *Göthe-Grufwan*, quæ est propè *Schilon Westmanniæ*. Alius *pyrites arsenicalis Læfossensis*.

Lapidis metallici genus, *nigrum & splendens*, *Stanno rudi nigro* (*Zinn-Graupen*) prorsùs simile, ast fragile, in *Quarzo*, *Micâ argenteâ consperso*, è monte excelfo *Wingnäs*, in parochia *Angermanniae Resilla*.

Lapis metallicus cinereus, *Antimonii instar striatus*, cum *Quarzo cinereo*, & pauco *Ære*, ex *Lapponia*. La-

Lapis metallicus viridis, Galenæ sterili fermè similis & splendens, in Quarzo cornei coloris, è fodina Uthön in Sundermannia.

Lapis metallaris talcosus folidè nigricans, & quasi striatus, Ferrum continens, ex Fors in Jemtia.

Mica argentea è cuniculo Roth-Rummet, qui est Liusnabergæ in Westmannia.

Mica nigra ferrifera cum vena Æris variegata, ex Bock-Grufwan, quæ est Nishyttæ in Præf. Cuprimontana.

Fluores Amethystini ex Diwerberg, in Ostrodahliæ parochia Elfdahl.

Granati variæ magnitudinis, angulares & irregulares, qui in montibus Westro-Gothiæ, propè Embsiöholm, sub muscis herbaceis latitant.

Postquam per aliquot menses Holmiæ fueram commoratus, & Regiæ hujus Urbis, ipsiq; circumjectorum prædiorum Drotningholm, Carlberg, Jacöbsdahl, &c. delicias abundè degustaveram, cum Cl. D. Magno Bromelio, Medicinæ Doctore, per urbes Enecopiam, Arosiam, Kopingiam, Arbogam, Orebroam, & Mariæsta-

dium, migrabam Gothoburgum : quô itinere tria tantum mihi obvenerunt memoranda ; quorum primum erat.

*Officina Sulphuraria Dylensis, in provincia Nericia, non procul à pago Axberg, 2 milliar. Orebrou distante, sita, quæ parem in Suecia non habet, & præter Sulphur etiam Vitriolum, Alumen, atque Rubricam præparat. Materia ex qua cuncta hæc proliuntur Pyrites est flavo-viridis, ponderosus, obscurè splendens, qui venas suas montibus hic non occultat inaccessis, sed paulò infra soli planioris superficiem eas exhibet inter durissima saxa, juxta longitudinem ab Aquilone versus Libonotum, secundum latitudinem verò à Cauro versus Euronotum protensa. Quarum *indoles* cum sit, ut non, nisi in crustas sive laminas digitum circiter crassas secedant, & quò altiores agunt radices, eò magis ad *Ortum* declinent, sub lapide communi se unà abscondentes, operarii priùs lapidis hujus (*Gråberg*) tres vel quatuor orgias juxta venæ latus orientale supernè removent ; deinde ligna in fundo strata accendunt, & ignis*

ignis fursūm tendentis calore vēnam candefaciunt. Aliter enim si procederent, & ignem venarum parietibus applicarent, continuā ustione non solum Pyrites omni sulphure suō privaretur, verum etiam ad ulnæ quadrantem versus fundum penetrare, vel decies repetitā atque adauctā flammā, vix liceret. *Venam carentem* posteā aquā frigidā perfundunt, ut ea findatur ; fissam autem ac ligonibus divulsam è fodina protrahunt, protractamque malleō manuariō in partes minores contundunt, in cumulos tandem convehendam. Qui labores, cum sub dio peragantur, non nisi vernalibus ac æstivis diebus institui debent. Autumnō enim & hyeme ampla hæc fodina, sine tecto tempestatibus exposita, vel aquā pluviali vel nive ultra dimidium existit repleta. Hinc bienniō opus est, quō tanta Pyritis congeri possit copia, quanta virginati retortis, quæ, durante operatione, singulis nycthemeris 16 vehes mineræ consumunt, per semestre replendis sufficiat. His peractis fundunt viginti ollas amplas sive retortas ferreas, quarum

maximæ sex vel septem libras nauticas
 singulæ pendent, & conjunctim cùm
 suis recipientibus, 400 vehes carbonum,
 totidemque vehes mineræ ferri, è fo-
 dinis *Pehrsberg* & *Klacka* petendas, ad
 fusionem sui exigunt, easque in *fornace*
fornicata ita collocant, ut fundus unius
 coaptatus sit collo alterius, & in utro-
 que latere decem extra fornacem pro-
 mineant orificia, quinque scilicet in su-
 periore, totidemque in inferiori serie.
 Quas initio destillationis, quod plerum-
 que sub fine æstatis capitur, fragmen-
 tis primò minoribus, mox majoribus
 complent, completisque recipientes ac-
 commodant, & lutò easdem firmant te-
 naci. Circa hanc verò impletionem no-
 tandum est, quod tertiam partem non
 excedat, quò ruptura illarum præcavea-
 tur. Etenim pyrites in retortis ignitis
 satis candefactus intumescit, atque in re-
 cipientes liquorem protrudit sulphure-
 um, cuius particulae subtiliores per ferri
 poros transudant, & in aëre concretæ
 in terram prolabuntur, Sulphuris stilla-
 titii (*Droppa Swafwel*) nomine venien-
 tes, atque à Pharmacopœis ac Chirur-
 gis,

gis, qui eas floribus Sulphuris æquiparant, admodum expeditæ; *graviores* autem intra viginti quatuor horas ad unam vel sesquilibram ponderis nautici, prout pyrites sulphure magis vel minus abundat, in fundo recipientum colliguntur. Quapropter æstate singulō mane sub Solis ortum, Autumnō autem & hyeme quālibet vesperā recipientes à Sulphure contento, & retortæ à Pyrite exusto liberandæ, crudōque lapide iterūm replendæ sunt. *Sulphur* recipientibus *exemptum* lebeti, murō quōdam cincto injiciunt, ut moderato igne resolvatur, depuretur, atque in consuetas formas redigatur. *Pyritem* verò è retortis protractum extra tabernam in cumulos congerunt. Qui cumuli (*Halden*) anno in sequente, aquâ pluvia irrigati, sponte suâ ignem concipiunt, & ad Sulphuris in pyrite residui consumptiōnem usque penitus deflagrant. Atque hic est modus eliciendi Sulphur *Dyltæ* usitatus, quō contenti fuerunt *Veteres*, & residui nullam amplius habuere curam; nimirum ob ingentes sumptus, qui fundendis retortis, struen-

dæ fornaci, effodiendo pyriti, & coēmendo convehendoq; ligno impendendi sunt, à frequenti ejus destillatione deterriti. Siquidem viginti *retortæ* cum suis *recipientibus* 400 vehes mineræ ferri, quæ singulæ 4. thaleris monetæ cupreæ, & tot carbonum vehes, quarum singulæ 6 thaleris ejusdem valoris constant, requirunt, peractâ autem destillatione non amplius usurpari queunt, intùs à pyrite candente, foris à flamma adustæ, & quasi calcinatæ. Ne dicam de *ligno*, cuius 30 orgiæ hebdomatim, ad retortas in æquali calore servandas, comburuntur, ut & de *fornace*, quæ ex 10000 lateribus est composita. Verum *Recentiores*, cum hos adusti & coagulati Pyritis cumulos, sub dio relictos, annorum decursu *particulis vitriolaceis* deprehenderent imbutos, cineres istos, qui quò vetustiores sunt eò etiam meliores, in laboratorium delatos oīm dolii amplis (*Bingen* dictis) indiderunt, & per affusam aquam *lixivium* inde saturatum extraxerunt. Nunc autem cineres nominatos in cortinis plumbeis, *Ralutz-Pannan* i. e. lixivii crudi vocatis,

tis, affusâ aquâ per aliquot horas coquunt, illorumque *lixivium* cadis exceptum in alias cortinas plumbeas, quas *Starck-Pannan*, i. e. *lixivii* fortioris appellant, deportant, ibique tamdiu recoquunt, dum *crystallis* formandis aptum judicat Magister, qui illud affusione *lixivii* prioris temperare novit. *Perficitur* ejusmodi *coctio* hodiè ex cineribus *a cervi* pyritis decem annorum vix intra quatuor nycthemera, cùm tamen antehac è cineribus triginta vel sexaginta annorum intra viginti quatuor horas absolvebatur. Debita *spissitudine* obtentâ subtrahitur ignis, & *lixivium* in labra refrigeratoria transfunditur, in quibus tamdiu permanet, donec *Vitriolum* ab aqua seorsim secedat, ejusque *smaragdinæ* *crystalli* injectis Betulæ ramulis adhærescant. Quæ si non amplius apparent, *lixivium*, admixtis cineribus crudis, denuò coquunt, & *cortinæ* (*Starck-Pann*) ad *crystallorum* formationem committunt. *Cortinæ* numerantur *octo*, in singulis nempe *Officinis*, quarum *duæ* sunt, earundem *quatuor*, ita ut binæ *lixivio* crudo, & *lixivio* fortiori binæ inserviant,

serviant, quæ singulæ 10 libras nauticas pendent, atque crassis ferreis craticulis, ne detrimentum capiant, sunt impositæ: licet ne sic quidem cortinæ lixivii fortioris ultra quinque vel sex, & cortinæ lixivii crudi ultra tres annos durent, quod terra adusta fundis illarum adæreat, &, ni semper deradatur, plumbum liquefaciat.

Lixivium hoc omni *Vitriolō orbatum*, nullasq; crystallos commonstrans, *Aluminarius* in casam suam recipit, ibidemque affusâ aquâ, quæ antliis è fodina hauritur, metallicisque particulis est imprægnata, additôq; lixiviô è cineribus lignorum parato, (quò viridis color à *Vitriolo* proveniens ipsi dematur, atq; Aluminis crystalli candidiores evadant,) in cortinas plumbeas ad 24 horas vehementi coquit igne, ac dein frigefactum crystallisationi exponit. Quâ intranycthemeron peractâ, crystallos aliis in cortinis, aquâ, resolvit, ac depurat, ubi tandem, Salis instar, baculis transversim in cortina locatis accrescunt. Remanens à crystallis *Lixivium* ampio dolio infundit, in quo, cum per octiduum

duum immobile stetit, *Alumen* in massam crystallinam, & dolii figuram referentem, congelascit, quæ postmodum confracta tonnis injicitur, & ad exteris transmittitur. Elabuntur autem minimum quinq; vel sex septimanæ antequam dolium, quod sex libras nauticas fortè capit, Alumine repleri potest: &, si autumnō cœlōq; pluviosō coquitur, aut ultra præfixum tempus in dolio servatur, ut plurimum paulò virescit.

Sedimentum quod in doliorum vel cordinarum fundis reperitur, *furno* duplenter *fornicato* imponunt, & 24 horis calore ignis permutant in *Rubricam*, quæ quo magis, durante ustione, vertitur, eò melior & colorandis ædibus aptior evadit. Impetratur etiam hæc materia, si terra ex acervis vetustis (centum annorum) in dolio aquis probè commista exagitatur, & postquam arena vel crassiores hujus partes in eo sunt depositæ, lixivium in alterum transfunditur dolium, ac sedimentō etiam inibi relictō, in tertium, ex quo tandem postremum & magis tenue residuum eximitur, fornacique inditur exsiccandum.

Præter

Præter enarrata retortis quoque subtus adhæret *Crocus Martis*, ignis vehementiâ genitus, qui à Pharmacopœis alias multò cum labore, summâque industriâ paratur, hic autem sensim & copiosè colligi potest.

Memorabile secundum erat *Kinna-Kullæ*, collis Sueciæ famigeratissimus, qui in *Westro-Gothiæ* plaga Septentrioni vicina, & perquām amœnâ locatus, &, quantum in transitu judicare licuit, dimidium milliaris Suecici altus est. Multa de eo traduntur superstitiosa & aniles fabulas sapientia, quæ silentio nunc prætermitto ; satis esse putans, ea, quæ *Benedictus Osterplan* in disputatione de *Kinna-Kulle*, de collis hujus facie modernâ notavit, Tibi VIR Ampliss. communicare, cum ipsem, ob comitem valetudinarium, atque iter urgentem, collem ipsum propius intueri, non potuerim. Etenim jam nominatus Autor, p. 13. l. c. “ Antiquitus, inquit, hic *Kinna-Kulle*, quercetô fuit vestitus peramœnô, quod vehementiori postmodum incendio funditus est deletum ; nec verò adeò densum, al-

“ tumque

" tumque ejus loco enatum est pine-
 " tum, ut animalia, præsertim majora,
 " id agrè penetrare possint: trunci ta-
 " men quercuum arctè inter arbores
 " passim jacent. Præter pinos aliæ va-
 " rii generis arbores satis utiles illic
 " crescunt. Quæ enim poma dulcia
 " pariter ac amœna; quæ cerasa; quæ
 " pruna; quæ pyra; quas tilias; quas
 " juglandes, &c. istic non reperias?
 " Horti, arboribus, summâ licet curâ
 " satis, longè clariores, ibi existere
 " vulgò perhibentur; sed qui difficilio-
 " res fuere inventu: inventos autem
 " ingredi, deque fructibus comedere
 " licuit. Hoc confirmare possum, olim
 " floruisse ibi hortos nitidissimos, sum-
 " mâ curâ & arte plantatos, cum & ex-
 " ciforum truncorum multitudo copi-
 " am, séries verò eorundem exquisita
 " & in quadrum redacta diligentiam &
 " hortulanorum artificium satis osten-
 " dant. Singulis in hortis singulæ fue-
 " runt scatebræ, quæ præter pluvias è
 " cœlo delapsas, arbores, frutices, ter-
 " ramque irrigaverunt, & adversus ni-
 " mium Solis æstum præsidium præsti-
 " terunt.

“ terunt. Horum in circuitu hortorum
“ specus sunt quadrangulati ferè, scro-
“ besq; aquarum plenissimi, quos saxo-
“ rum continui acervi, nunc vetustate
“ maximam partem collapsi, aut ab ho-
“ stibus disiecti, undique claudunt, qui-
“ bus sepium locô veteres sunt usi. O-
“ lim collis hic omnibus vicinis ad cæ-
“ dendum ligna promiscuè patebat,
“ quas regiones Sueticè vocamus *Al-*
“ *mennigar*, postea autem, ne iniquâ
“ arborum strage, & concædibus fre-
“quentatis nudaretur, in regni proprie-
“ tatem redactus, est, diciturque ho-
“ diè linguâ vernaculâ *Cronopark.*
“ Hôc latô edictô ita refloruit, ut luco
“ magis ac denso nemori, quam sylvæ
“ similior videatur. Locus hic vitibus,
“ aliisq; in Septentrione nostro minus
“ frequentibus arboribus plantandis vi-
“ detur esse aptus. Aprico enim Solis
“ expositus est, ut æstate, dum Sol
“ maximè ferveret, vix hominum quis-
“ piam illic commorari queat. Atq;
“ hanc ob causam tantæ subtilitatis ar-
“ bores ibi locorum optimè florescere
“ possunt. Soliq; hujus maximam tem-
“ periem,

" periem, fertilitas hortorum, nec non
 " arborum sylvestrium abundantia evi-
 " denter arguit atq; commendat: nihilo
 " tamen secius, quò intensior est Solis
 " calor, eò frigidior aqua. Hoc etiam
 " non omittam, quod ex hujus collis
 " adspectu, post biduum vel triduum
 " securæ tempestatis omnia ac præ-
 " sagia certissima colligi possint. Caligo
 " enim opaca vertici circumfusa turbu-
 " lentam portendit ac nunciat tempe-
 " statem, quâ dissipatâ, serenitatem &
 " sudum cœlo restitui sine errore cog-
 " noscitur. *Et pag.* 8. Gigantes in
 " *Kinnå-Kulle* fuisse, tanto minus ad-
 " dubitari velit vulgus, quod multis re-
 " trò annis, ingentis gigas magnitudi-
 " nis, ad *Brätte-Fors*, adspectu horri-
 " bilis, frigore nimis intenso exanima-
 " tus, in agris *Clevenibus* haud procul
 " illic inventus sit, uti fert Traditio
 " popularis. Circa collem nostrum pas-
 " sim magnæ molis inveniuntur lapides,
 " à Gigantibus istis de *Kinna-Kulle* jac-
 " ti, in quibus vestigia digitorum, mirè
 " satis conspicuntur, quæ vulgus fir-
 " miter credit fuisse faxis postea indu-
 " ratis

" ratis impressa, eaq; fides ita profundè
 " omnium ferè animis infixa hæret, ut
 " nullis argumentis evelli ac extirpari
 " possit. Lapidès etiam molares am-
 " plissimi in medio collis inveniuntur,
 " ferè sexangulares, quibus gigantes o-
 " lim ad fruges comminuendas usi ; un-
 " de hodieq; *Fattebacken* och *Fatteqvar-
 nen*. Multiq; alii sunt ibi lapides,
 " cippiq; erecti, quibus literæ insculptæ
 " Runicæ, in quibus etiam Gigantes
 " adspectu horribiles, romphæas manu
 " tenentes, Dracones deniq; ursi, & si-
 " milium generum animalia sunt incisa,
 " idq; propè locum amœnissimum, ubi
 " choræas duxisse gigantes quidam ve-
 " lint; idq; argutè colligunt ex circo
 " amplissimo, notabili terræ attritione
 " signato. Sic propè *Abre-nas*, uno
 " cum dimidio ferè milliari abhinc adhuc
 " est pagus, gigantum saltatio dictus."

Hæc Osterplanius. Quibus addo, me
 nihil insoliti circa figuram, ejusve alti-
 tudinem observare potuisse, sed admira-
 tionem illius indè forsan fuisse exor-
 tam, quod in ampla planicie solus in fa-
 stigium sc̄e attollat, ita ut per aliquot
 millia-

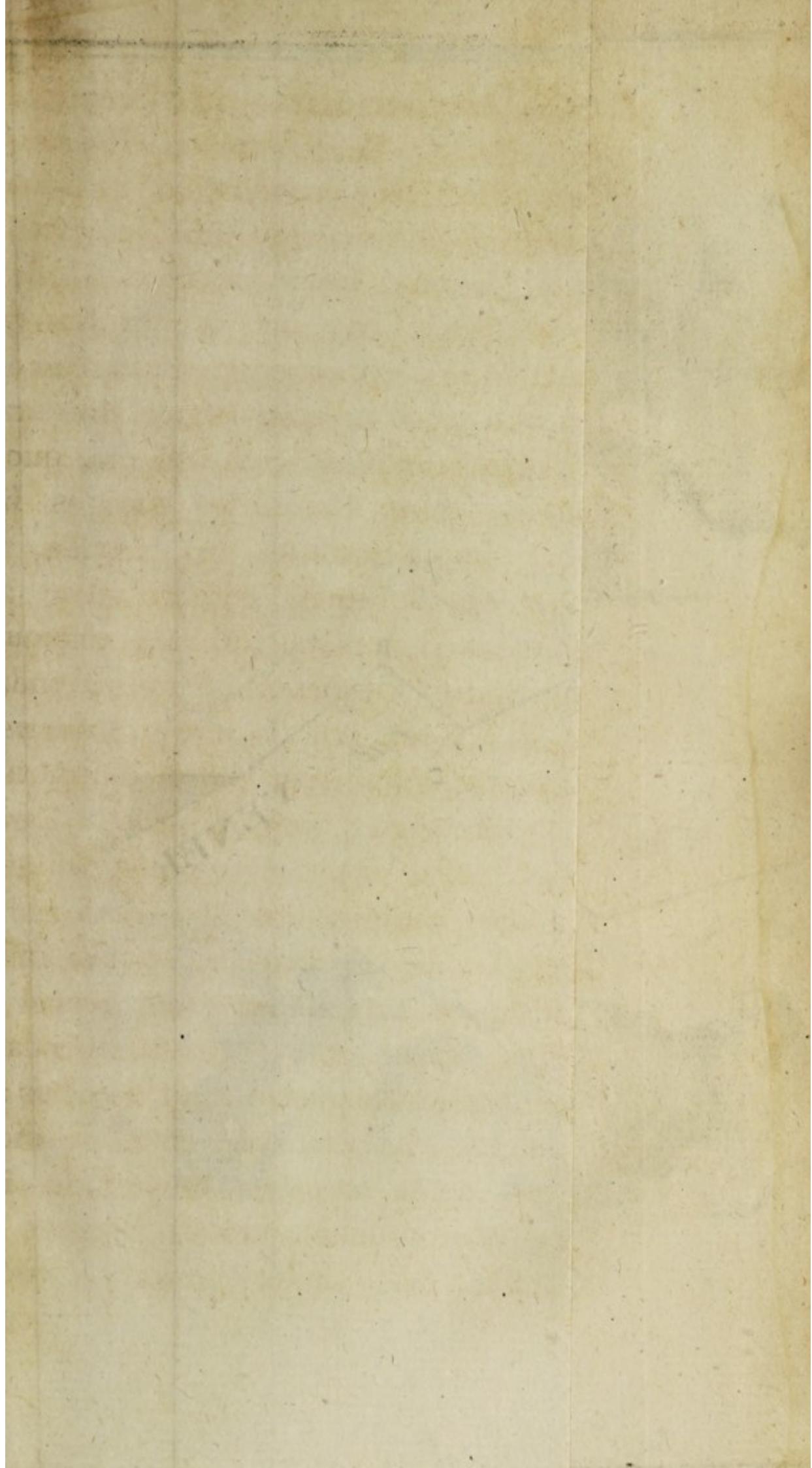
millaria in circuitu conspiciatur. Interim facile mihi persuadeo, haud contemnendam hoc in colle florum atque herbarum, aliis Sueciæ locis vix familiarium, copiam luxuriare. Quam si Botanophilus sibi describendam sumeret, studii hujus sectatores sibi redderet admodum devinctos.

Tertium *Cataracta* erat *Tröllhetia* h. e. *Caputium Dæmonis* ab *Olae Magno* Hist. Septentr. lib. II. cap. 20. vocata, quam, haud procul *Mariæstadic*, inter altissimas rupes tantò fragore & terribili sonô, in subjectas cautes irruentem videbam, ut aquæ, scopulorum eminentiis allisæ, & in aërem paulò altius repercussæ, nebulæ formam acciperent, aut fumi instar dissiparentur. Constituit eam fluvius, *Giotha-Elf* vel *Albis Gothicus* cognominatus, qui ex ingenti *Westro Gothiæ* lacu *Wenero* solus profluit, & octo continuis gradibus cataracticis, (quos inter *Trollhettanus* propriè sic dictus, maximus, & ad perpendicularum plus minus sexaginta pedes altus est,) in Oceanum Occidentalem delabitur, ut ex apposito, atq; ad pas-

sus & ulnas mensurato patet schemate,
quod Celeb. D. *Haraldus Vallerius*,
Math. Prof. Reg. confecit, & in dispu-
tatione de Fluminibus, sub suo præsi-
dio à *Johanne Ström* an. 1693. Upsa-
liæ ventilatâ, pag. 43. ita explicavit.

“ Ad lit. A. est propugnaculum *Bohus*,
“ à quo ad B primam cataractam sunt
“ circiter 2 milliar, cum dimidio, quo-
“ usque etiam *Gothoburgo* naviis li-
“ ber datur transitus, ad metalla, à
“ *Vermlandia* itinere terrestri illuc a-
“ bundantiâ summâ translata, aliaque
“ in Mare Occidentale transvehenda.
“ Circa B est pagus ingens *Strömmen*
“ vocatus, ubi etiam terræ ille motus
“ *Trollhettanus*, vulgò *Trollhette-Jord-*
“ *fall*, factus est, cuius quoque vestigia
“ adhuc conspicuntur. (Annô enim
“ 1648. die S. Brigittæ, paulò infra
“ ultimam cataractam, non procul à
“ ripa, rapax unda pagum quendam
“ multorum incolarum cum domibus ac
“ fundo, cui nitebatur, evertisse dici-
“ tur, ac in momento submersisse, ita
“ ut plures quam ducenti homines in
“ ædibus suis, nullius periculi consciî,

“ cum

" cum suis bonis, aquis suffocati fuerint.) Medio ferè spatio inter C. &
 " E. ædes Nobilium perplurimæ sitæ
 " sunt: & ad F. primum occurrit ca-
 " taracta prima ipsius Trollhettæ pro-
 " priè & specialiter ita vocatæ. Ad li-
 " teram S monstratur illud antrum, in
 " quo septem scelerati prædones habi-
 " taculum & refugium suum habuisse
 " perhibentur. In toto hoc tractu ad
 " utramque fluminis ripam maximi atq;
 " altissimi confaciuntur montes. Est
 " autem altitudo fluminis perpendicu- Tab. VI:
 " laris à B ad C 5 uln. à C ad D 8
 " uln. ab E ad F $3\frac{1}{2}$ uln. ab F ad G 3
 " uln. ab H ad I 4 uln. ab I ad K 2
 " uln. ab L ad M $5\frac{1}{2}$ uln. ab M ad
 " N 6 uln. ab O ad P 8 uln. à P ad
 " Q 4 uln. ab R ad S $15\frac{1}{2}$ uln. ad S
 " ad T. 3 uln. ab V ad H $9\frac{1}{2}$ uln. ab
 " X ad Y $3\frac{1}{2}$ uln. ab Z ad a 4 uln.
 " Quæ singulæ inter se se additæ faci-
 " unt à B ad a altitudinem perpendicula-
 " rem circiter 84 ulnarum ita ut sit ab
 " E initio Trollhettæ ad A, in spatio
 " infra dimidium mill. altitudo fluminis
 " perpendicularis ultra 70 uln. quale

“ exemplum num in toto terrarum orbe
 “ uspiam reperiatur, quam maximè du-
 “ bito. Meliorem si desideras, V I R
 Gravissime, fluvii hujus cataractæque
 Trollhettanæ & descriptionem & de-
 lineationem? Utramque subministrabit
 M. Johannes Herbinius in Dissert. de
Admirandis Mundi Cataractis pag. 240.
 utpote quæ in omnium manibus ver-
 santur.

Gothoburgi, quod *Westro Gothiæ* est
 emporium, Batavorum more ædificatum
 ad eundem fluvium *Elvam*, sive *Albim*,
 cuius ostium castellô *Elffsburg* firmatur,
 aliquot transigebam septimanas in ædi-
 bus Cl. D. D. Magni *Bromelii*, itineris
 socii, & amici veterani: cumq; quotidie
 fermè mihi inspicere liceret *Museum*,
 quod Parens ejus modò defunctus, Ce-
 leb. D. D. *Olaus Bromelius*, Physicus
Gothoburgensis Meritissimus, & in de-
 tegendis Sueciæ naturalibus Plinio com-
 parandus, multo labore collegerat, hoc
 exinde notavi fossilem indigenorum,
 haçtenus non visorum, spicilegium

Terra alba sive *Creta aranearum* im-
 patiens, aliis *Calx nativa* dicta, quæ
 repe-

reperitur *Oerbergæ*, propè *Vadstenum*, urbem *Ostro-Gothiæ*. Terra alba subtilis, formulis, in quibus æra funduntur, apta, effossa *Orebroæ*, in *Nericia*.

Bolus ruber Dalekarliensis, è parochia *Thuna & Orsa*.

Ochra Medeviensis, ex ipso *Acidularum* rivulo collecta, in *Ostro-Gothia*. *Ochra Timersdaliensis Westro Gothicæ*, quæ levis, & tactu aspera est, digitos luteo colore inficiens, linguæque gustantis pertinaciter adhærens.

Vitriolum nativum, Alumini commixtum, inventum circa radices montis cuiusdam *Sudermanniaæ*, non procul ab aula *Diurnaas*, in parochia *Osma*.

Saxum scissile nigrum Oelandicum, quod teste *Vallino* l. c. p. 34. ad montes *Klinta & Aleklinta* effoditur, & in medio ferè metallicam quandam materiam, puri instar cupri propemodùm nitentem, congestam, sibiq; immistam habet, quæ tabulis istis cohærentibus longè densior duriorque deprehenditur.

Marmor viride variegatum ac maculatum Geddeholmense: & aliud ex albo & nigro varium, in *Jemtiaæ* parochia

Froessviensi, circa littus Maris, excisum.

Amianthus Sahlbergensis, ex viridi cinereus, intermisstis notulis sanguineis, ferici instar nitens, qui multas exhibet strias transversas, quales in ligno videamus, & primô intuitu durus est, nec unguibus cedit, cultri autem ope in frustula dividitur brevissima, (prout nimirum striæ ab invicem distant,) in tenuiora, imò subtilissima filamenta porrò findenda. Linguæ admotus saporem illi imprimit amariuscum, sed minimè adstringentem, ideoque verum Amianthi ~~resiliens~~ à Wormio in Museo p. 55. indicatum possidet.

Huc referendus *Lapis Amianthiformis*, (quem *Lunæ corneæ* titulō dotaverat *B. Bromelius*,) castanei aut potius soridè russi coloris, ponderosus, durus, & compactus, nec non ferri adminiculō in fibras aridas ac fragiles divisibilis. Effossus è cuniculo *Hedewigis*, fodinæ *Helleforsensis*, quæ est in Wermelandia, ubi *Hornberg* dicitur, argentumque contine-re putatur.

Selenita Rhomboidalis Scheuchzeri Lithogr. Helvetic. Spec. p. 49. *Selenites Rhomboides* Rob. Plott. Hist. Nat. Ox. p. 81. *Crystallus Talcosa*, Nehem. Grew in Mus. Soc. Reg. p. 308. an potius *Talcum foliatum* Ejusdem? p. ead. cuius figura cernitur Tab. xxii. candidus, pellucidus; pro diversa tamen positione varios etiam oculis repræsentans colores, viridem scilicet, cœruleum, & roseum, ac fracturâ in lamellas rhomboidales dissiliens, qui ustus *Gypsum* præbet candissimum. Repertus propè Gothoburgum.

Lapis Specularis candidus, ast impurus, in laminas tenues ac pellucidas divisibilis, marmori metallari rubenti ac albo, partim opaco, partim pellucido & quarsi crystallino tanquam matrici inhærens, è *Saxo vulgari*, quo viæ publicæ sternuntur Gothoburgi excuslus.

Globi argillacei, fusci, vel a falsedine Maris, vel liquore lapidifico indurati, quorum superficie, etiamnum moliori, impacti fuerunt, qui illos undique vestiunt, *Silices* diversi coloris variæque magnitudinis, asperitatemque insignem illis conciliantes: inventi in littore circa

arcem *Elffsburg*, *Gothoburgo* vicinam, atque ob maximam similitudinem, quam cum Gallis *Quercus* habent, *Gallæ marinæ* à defuncto D. D. *Bromelio* nuncupati.

Hicce quoad generationem & substantiam accedunt *Lapides* itidem *argillacei*, duri, cinerei, quos modò nominatus *Dn. Possessor Lusus Marinos*, Suecicè *Marlekar*, aut per literarum transpositionem *Maleikar* appellaverat, quod varias admirandas figuræ adeò exactè referant, ac si summo artificio essent tornati. Alii Tab. VII. enim nummorum instar plani sunt & fig. 1. rotundi, hincq; *Leer-Penninger*, i. e. nummi argillacei dicti, alii triangulares, scutati, ovales, alii simplices, alii duplices, alii mammas, alii calceos *Finnicos*, &c. repræsentant. Quidam illorum erant collecti in *Sudermannia*, non procul ab aula *Geddeholmensi*: quidam juxta *Hedemoram*, oppidum *Dalekarliæ*; quidam verò in ripa fluminis *Torno*, ad fodenam ferrariam *Junesuandò*, in *Laponia Tornensi*.

Massa argillacea, quæ variis Conchyliotum generibus, v. g. *Conchis bivalvibus*,

Fig. 2.

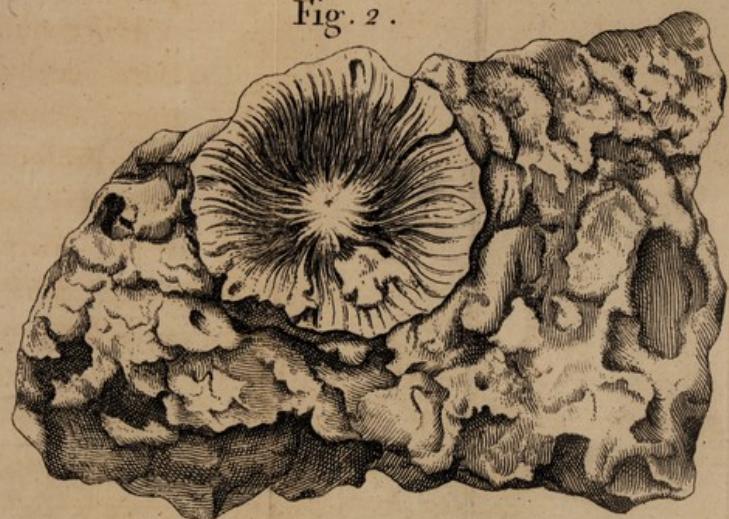

Fig. 1

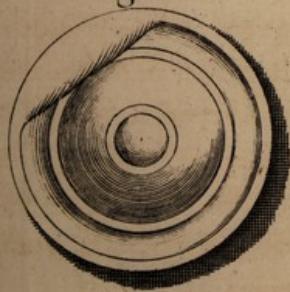
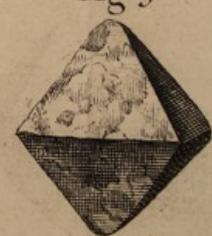

Fig. 3

100.000

*bus, Cochleis, ac Strombis, lutei coloris
referta est; eruta Stigberiæ, in districtu
Gothoburgensi.*

Massa alia *Lapidea*, & quasi marmo-
rea, coloris subrubentis, ex *Cochlearum*
levium terrestrium fragmentis præsertim
conflata. Hic enim extantes, & super-
ficie politâ gaudentes testæ; illuc helices
sive interni spirales ductus; & alio in
loco *Cochletæ*, seu *Lapides* in *Cochlea-*
rum Testis formati, conspicuntur. Re-
perta propè *Wennersburgum*, in *Westro-*
Gothia.

Ceratites, sive *Cornu* exprimens lapis
durissimus, cinereus, rugosus, ab ampliori
& concava basi in tenuem apicem assur-
gens, & *Gothlandia* insula.

Cui subnectenda sunt Corpora quæ
Dn. D. *Magnus Bromelius* ante aliquot
annos è montibus calcariis insulæ *Carl-*
soe, quæ *Gothlandiæ* proxima est, secum
attulerat, &c.

Entrochi variæ magnitudinis, ex vi-
ginti & pluribus, quandoque compofiti
Trochitis, subtilissimè striatis, qui inter-
dum crassiores, interdum compressiores
sunt, ac futurarum distantiam majorem vel
mino-

minorem reddunt. Color ut plurimum cinereus, vel albus, raro roseus aut carneus.

Astroita majoribus stellis, similis *Scheuchzeriano* in Spec. Lithogr. Helv. Cur. Fig. 49.

Conchæ anomiae bivalves, Striatæ & quasi alatæ.

Conchæ aliæ anomiae, rostrō prominulō & veluri pertusō donatæ, tam læves quam striatæ.

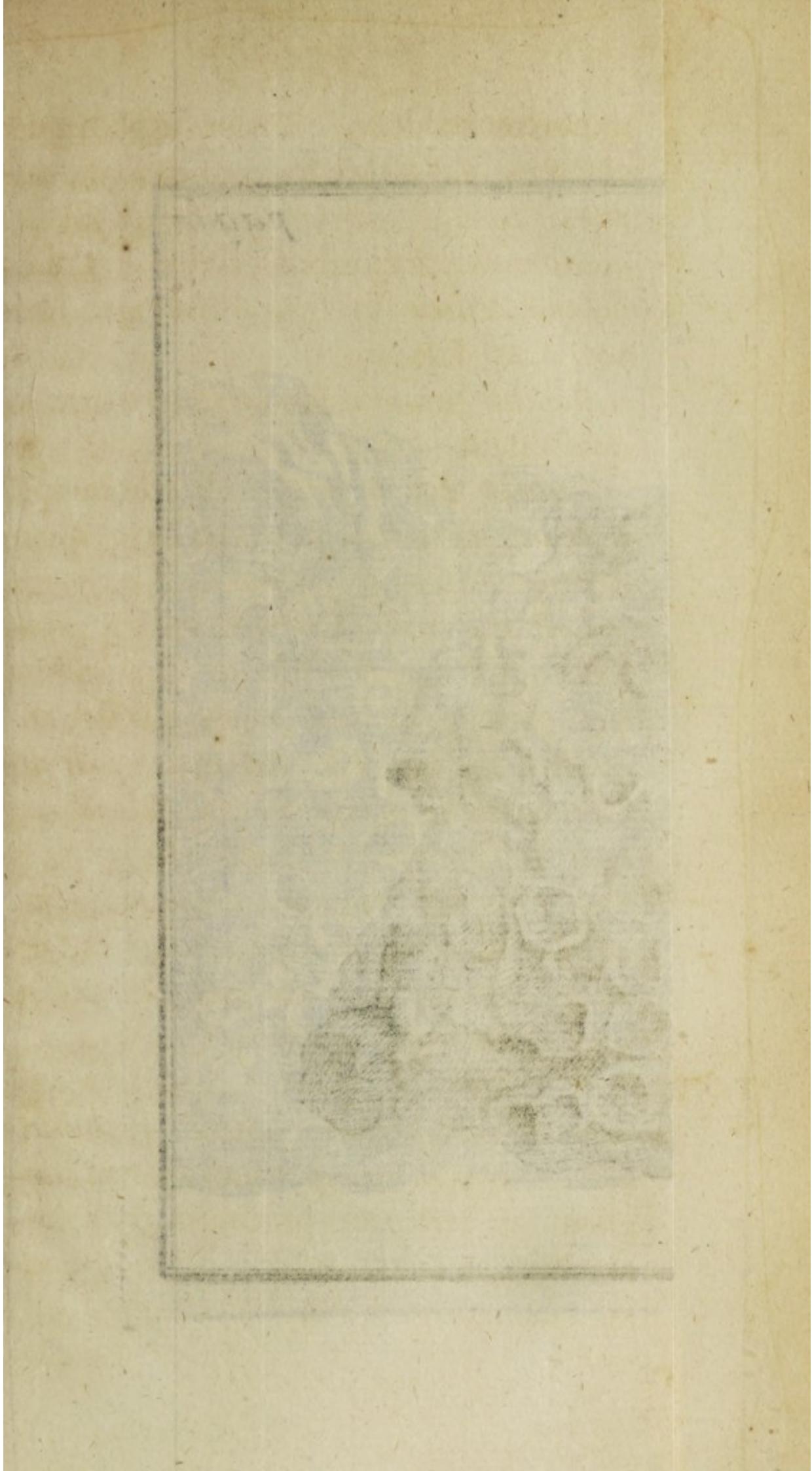
Cochlitæ sive *Cochleomorphitæ* Rob. Plott in the Nat. Hist. of Oxfordshire Tab. VI. n. 11. alii læves, alii striati.

Retepora seu *Eschara* marina Imperati lapidea, delineata in *Scheuchzer.* Lithogr. Helv. Cur. Spec. Fig. 16.

Quibus, ob communes natales, *binos* adjicere lubet *lapides* haud vulgares, abs me hic *Lubecæ* inter fragmenta *Saxi Calcarii Gothländici* repertos.

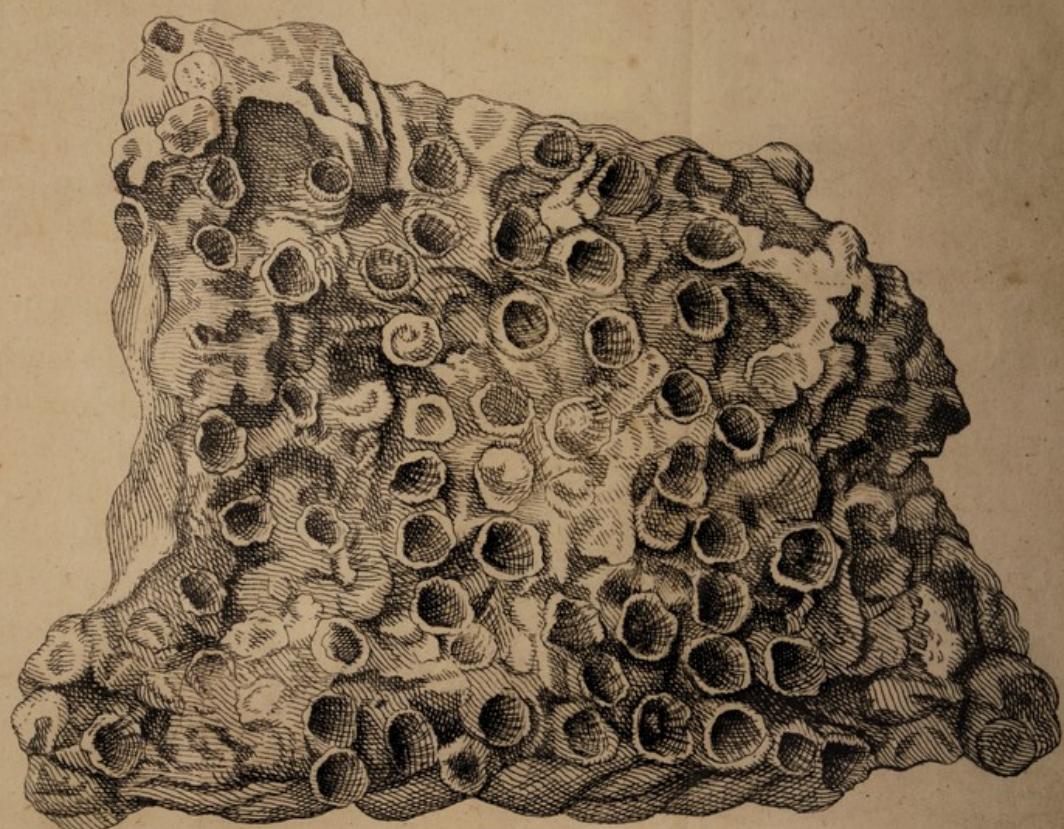
Tab. VII. Fungitem scil. album, levioribus quidem, ast elegantissimis Striis, à profundiori centro ad marginem elatiorem, amplum, ac reflexum procurrentibus, ornatum, qui *lapidi calcario* obscurè cinerreo, immersus est: &

Corallo-

Tab. VIII.

pag. 107

*Coralloidem fistulosum, cinereum, in superficie ochraceō colore tinctum, cuius tubuli cylindrici, pennam anserinam crassitie æquantes, & interfusō lapide calcariō conjuncti, summitates quasi pyxi-datas & internè striatas, exhibent, ideoque paulùm discrepant à tubulis *Madreporæ Ferrant.* *Imperati*, cuius Iconem Rob. *Plott* in the Nat. Hist. of *Staffordshire*, Tab. xii. fig. 5. dedit, quippe qui à centro prominente & acuto sunt radiati.*

Lapides octagoni vel octaedri *Fahlunenses*, ex nigro virides, politi, & splendentes. Alii his minores, & argenteō nitore corruscantes, è *Lapponia*; & alius, priori ferè similis, subnigricans, è *Smalandia*. Hos lapides *Cl. D. D. Joh. Dan. Major*, Acad. Kilon. dum viveret Professor Meritissimus, ob ponderis momentum, Metallis accenset, & Misc. Nat. Cur. Germ. Dec. I. An. III. pag. 86, 87, Minerale *Sueticum octaedron* vocat. Beatus verò *D. D. Olaus Bromelius* in Catalogo Mus. MS. testatur, se arte docimasticâ bis tentasse, num aliquid metalli in se continerent, sed ne γεδινοῦ quidem

dem in istis observasse. *Fahlunenses* in Magnæ fodinæ venis *Smarummen* ante aliquot annos satis copiosè per sex cinciter hebdomades fuere collecti, nunquam verò antea, neque posthac amplius visi.

Granati, nigræ, flavæq; *Micæ* inhærentes, è *Dalia*; aliique ex *Finnlandia*.

Amethisti minera, *Ferri* venæ & *Quarzo* mixta, è parochia *Westmanniæ* *Skinskatteberg*; & alia *Scanensis*, ponderosa, quæ forsan aliquid metalli continet.

Achates, *Crystalli*, & *Pseudo-Adamantes*, è variis *Sueciæ* locis congesti.

Margaritæ majores & minores, rotundæ, oblongæ, ovales, semirotundæ, pyriformes, caudatæ, semiperspicuæ, fasciatæ, variorumque colorum, scil. nigræ, candidæ, cinereæ, pallidæ, flavæ, fuscæ, &c. in variis *Sueciæ* locis, e. g. *Wermelandia*, *Westmannia*, *Nohra*, *Smalandia*, *Dalecarlia*, *Hallandia*, *Norlandia*, & *Lapponia*, è chamis elicitæ; quæ, si ad maturitatem pervenissent, Orientalibus tam colore ac rotunditate, quam candore, splendore, ac perspicuitate vix cederent.

Minera Argenti Bahusensis, cum multa *Galena*, in lapide metallari cinereo, *Micâ* subflavâ conspersô.

Galena argentifera cum *Galena sterili nigra*, in *Quarzô* albo, è fodina nova (*Nygrufwan*) propè *Norcopiam*.

Vena Æris variegata, sive ex violaceo, rubro, & flavo mixta, ferriq; striis distincta.

Vena Ferri nigricans, friabilis & quasi foliata, è fodina *Goldbergensi*, in montania (*Bergzlagen*) *Norbergensi*.

Alia vena nigricans, *Antimonii* instar striata, è ferri fodina *Junesuando* in *Laponia*.

Gothoburgô excurrebam ad fortalitia *Bahus* & *Mahrstrand* in confiniis *Norvegiae*, (ubi capite damnati custodiuntur,) quorum posterius undiq; cingunt canæ ac steriles rupes, in mare circumfluens quasi disseminatæ; quibus sub aquis accrescit *Saxum* copiosum cinereum, durissimum, variis anfractibus & foraminibus pertusum, cui adnatæ sunt *balanarum calices* striatæ candidæ, & *vermicini ductus*, *Lithographis Alcyonium Vermiculare*, *Vermicularia*, vel *Tubuli vermi-*

vermiculares dicti, qui pescatorum retibus damnum inferunt, & ab illis *He-kel* vocantur.

Gothoburgum reversus tandem meum ex *Suecia* discessum moliebar, ideoque impetratis quibusdam itineris comitibus, *Warbergam*, *Kongsbackium*, *Halmstadi-um*, (*Salmonum* capturâ satis notum,) atque hinc per oppida *Laholmum*, *Engelholmum*, & *Helsingoburgum* (juxta quod non ita pridem *Acidulæ Ramlæ-senses*, à Cl. D. D. Joh. Jac. Dæbelio, Scaniæ Medico Provinciali, in usum fuerre protractæ,) ad *fretum Oresundense* perveniebam, quô rursus trajectô repetiti unde fueram egressum, *Haffniam*.

Hæc sunt VIR NOBILISSIMAME, quæ in interrupta mea peregrinatione Suecanâ collegi, & festinante notavi calamô. Si cuncta justis non expresserim verbis, ignoscas, quæso! Historicum enim hic egi, non Rhetorem, & magis rebus describendis, quam descriptionibus ipsis, verborumque lenociniis fui intentus. Quæ restant (restabunt autem plurima,) suô tempore nos docebunt Eruditi Septentrionis Sueci, quos in contexenda Historia

istoria patriæ suæ Naturali jam defudare
novi. Vale interim, *Vir Celeberrime*,
atque ulterioribus nostris conatibus fave.
Dabam *Lubecæ*, die 12 mensis Martii
M D C C I X.

